

Arrest

nr. 258 317 van 16 juli 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. CARSAU
Lange Lozanastraat 2
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 23 februari 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 5 februari 2021 tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 5 maart 2021 met referthenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 april 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 mei 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. CARSAU, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. WILLEMS, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoeker werd geboren op 1 februari 1999 te Kosovo. Samenvattend kan worden gesteld dat de verzoeker op de leeftijd van enkele maanden oud naar België kwam, vergezeld door zijn familie. Zijn ouders dienden meerdere asielaanvragen en regularisatieaanvragen in en verbleven jarenlang in precair verblijf in België.

Op 22 september 2010 wordt de verzoeker samen met zijn oorspronkelijk gezin gemachtigd tot een verblijf van onbeperkte duur.

Op 24 juni 2020 wordt de verzoeker veroordeeld door het hof van beroep van Antwerpen tot een gevangenisstraf van zeven jaar wegens diefstal met geweld of bedreiging met verzwarende omstandigheden namelijk gepleegd door inklimming met meer dan twee personen, met gebruik van een vluchtvoertuig, gepleegd ten aanzien van een persoon in een kwetsbare toestand, met een ongeschiktheid van meer dan vier maanden tot gevolg waarbij het slachtoffer willekeurig werd gevangen gehouden.

Op 26 augustus 2020 wordt de verzoeker veroordeeld door het hof van beroep van Antwerpen tot een gevangenisstraf van vijf jaar wegens diefstal met geweld of bedreiging met vertoon of gebruik van wapens of op wapens gelijkende voorwerpen of het slachtoffer hebbende doen geloven dat hij gewapend was.

Op 5 februari 2021 neemt de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot beëindiging van het recht op verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod. Dit is de thans bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd:

“(…)
Mijnheer,

naam : K. (...) voornaam : S. (...) geboortedatum : (...).1999 geboorteplaats : S. M. (...) nationaliteit : Kosovo

Krachtens artikel 22, 3°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf en krachtens artikel 7, eerste lid, 3°, wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen. Het bevel om het grondgebied te verlaten, treedt in werking van zodra u voor de gerechtelijke instanties voldaan heeft Krachtens artikel 74/14 § 3, 3°, wordt u geen termijn voor vrijwillig vertrek toegestaan, om volgende reden:

Uw vader K. I. (...) (geboren op (...).1974 te M. (...), Servische nationaliteit, C-kaart geldig tot 16.03.2021), diende een asielaanvraag in op 29.09.1999. Hij verklaarde daarbij op 15.09.1999 in België te zijn aangekomen.

Op 30.09.1999 diende uw moeder A. S. (...) (geboren op (...).1974 te M. (...), Belgische nationaliteit sinds 23.07.2018) eveneens een asielaanvraag in. Zij verklaarde voor de asielinstanties dat zij op 29.09.1999, samen met u en uw 3 broers, in België aangekomen was.

Op 07.04.2000 werd door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) een beslissing tot "Weigering van verblijf met bevel om binnen 5 dagen het grondgebied te verlaten" (bijlage 26bis) genomen inzake de asielaanvraag van uw vader.

Op 11.04.2000 diende uw vader een schorsend beroep in bij het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (hierna : CGVS) tegen de beslissing van DVZ d.d. 07.04.2000.

Op 17.04.2000 werd door de DVZ een beslissing tot "Weigering van verblijf met bevel om binnen 5 dagen het grondgebied te verlaten" (bijlage 26bis) aan uw moeder betekend.

Op 21.04.2000 diende uw moeder een schorsend beroep in bij het CGVS tegen de beslissing van DVZ d.d. 17.04.2000.

Op 07.12.2000 nam het CGVS een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf ten aanzien van uw moeder beslissing die haar betekend werd op 11.12.2000.

Op 03.01.2001 diende uw moeder beroep in bij de Raad van State (hierna: RvS) tegen de beslissing van het CGVS d.d. 07.12.2000.

Op 27.09.2002 dienden uw ouders een 'Aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9.3 van de wet van 15 december 1980 "betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet)" in bij de stad Antwerpen.

Op 23.12.2002 werd de beroepsprocedure die uw moeder indiende bij de Raad van State afgesloten.

Op 07.03.2003 nam het CGVS een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf ten aanzien van uw vader, beslissing hem betekend op 12.03.2003.

Op 17.03.2003 diende uw vader beroep in bij de RvS tegen de beslissing van het CGVS. d.d. 07.03.2003.

Op 13.08.2004 werd de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9.3 d.d. 27.09.2002 onontvankelijk verklaard. Deze beslissing werd hen betekend op 06.10.2004. Zij dienden gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten, hen betekend op respectievelijk 07.04.2000 en 17.04.2000.

Op 19.10.2004 werd op vraag van de DVZ een woonstcontrole uitgevoerd om na te gaan of er gevolg gegeven was aan het BGV. Men stelde vast dat de familie er nog steeds woonde en weigerde gevolg te geven aan het BGV.

Op 19.10.2005 dienden uw ouders een 'Aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9.3 van de Vreemdelingenwet in.

Op 10.04.2008 stelde de RvS vast dat uw vader afstand deed van het beroep dat hij op 17.03.2003 indiende tegen de beslissing van CGVS d.d. 07.03.2003.

Op 12.06.2008 dienden uw ouders opnieuw een asielaanvraag in, in eigen naam en in hun hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van hun minderjarige kinderen.

Op 08.04.2009 werd door het CGVS een beslissing "Weigering van vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus" genomen, deze beslissing werd aan hen betekend op 14.04.2009.

Op 24.04.2009 «dienden zij een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwisting (hierna : RVV) tegen de beslissing van het CGVS d.d. 08.04.2009.

Op 26.06.2009 dienden uw ouders een 'Aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980" in.

Op 03.09.2009 bevestigde de RVV de beslissing tot "Weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus" die het CGVS op 08.04.2009 nam inzake hun asielaanvraag.

Op 22.09.2010 werd het hele gezin naar aanleiding van de regularisatieaanvraag ingediend op 19.10.2005 in toepassing van artikel 9.3 en 13 van de Vreemdelingenwet, gemachtigd tot een verblijf van onbeperkte duur. Deze beslissing werd betekend op 26.09.2010

Op 06.12.2010 werd de aanvraag 9ter d.d. 26.06.2009 zonder voorwerp bevonden daar jullie reeds gemachtigd werden tot onbeperkt verblijf naar aanleiding van de regularisatieaanvraag ingediend op 19.10.2005 in toepassing van artikel 9.3 en 13 van de Vreemdelingenwet

Sinds 28.09.2012 bent u in het bezit van een B kaart.

Op 16.07.2018 werd u aangehouden en op 17.07.2018 onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Hasselt omwille van diefstal met geweld of bedreiging.

Op 24.08.2018 werd het aanhoudingsmandaat onder voorwaarden opgeheven en werd u vrijgesteld uit de gevangenis.

Op 07.04.2019 werd u aangehouden en op 08.04.2019 onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Antwerpen omwille diefstal met geweld of bedreiging, met braak, inklimming of valse sleutels, met meerdere personen en vrijheidsberoving.

Op 24.06.2020 werd u door het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 7 jaar daar u zich schuldig gemaakt had aan diefstal met geweld of bedreiging met verzwarende omstandigheden namelijk gepleegd door inklimming, met meer dan twee personen, met gebruik van een vluchtvoertuig, gepleegd ten aanzien van een persoon in een kwetsbare toestand, met een ongeschiktheid van meer dan vier maanden tot gevolg waarbij het slachtoffer willekeurig werd gevangengehouden. Feiten gepleegd op 08.11.2018.

Op 26.08.2020 werd u door het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 5 jaar met onmiddellijke aanhouding daar u ach schuldig gemaakt had aan diefstal met geweld of bedreiging met vertoon of gebruik van wapens, of op wapens gelijkende voorwerpen of het slachtoffer hebbende doen geloven dat u gewapend was. Feiten gepleegd op 13.07.2018.

De door u gepleegde feiten zijn zeer ernstig. U pleegde samen met enkele kompanen, tot tweemaal toe, een gewelddadige diefstal in het huis van de respectievelijke slachtoffers. U schrok er niet voor terug om geweld te gebruiken en één van de slachtoffers zelfs met wapens te bedreigen. De gedragingen die aan uw strafrechtelijke veroordelingen ten grondslag liggen zijn van zodanige aard dat hieruit alleen al reeds voortvloeit dat u een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vormt.

Op 13.07.2018 om 22 u ging u, samen met drie vrienden, de woning van F.D. binnen door gebruik te maken van een list, de feiten gebeurden in de aanwezigheid van getuige D.R. Het was de bedoeling om geld en drugs te 'rippen' van F.D. Uit het vonnis blijkt "Er werd een iPhone SE ontvreemd nadat een persoon in het donker gekleed met zwart petje een mes tegen het aangezicht van F. drukte waardoor deze een snijwonde opliep. Een ander persoon, die het slachtoffer F. herkent als een lid van de familie K. (...) [hiermee wordt naar u verwezen], duwde een verchroomd pistool tegen zijn borst De vier daders namen de vlucht na hulpgeroep."

Enkele dagen later, op 16.07.2018, werd u aangehouden en onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Hasselt Op 24.08.2018 werd u door de raadkamer voorlopig vrijgelaten onder strikte voorwaarden.

Op 08.11.2018 pleegde u echter opnieuw gelijkaardige feiten, zij het met een veelvoud aan verzwarende omstandigheden.

Naar aanleiding van een tip van diens poetsvrouw, drong u samen met kompanen het huis van een 72 jarige alleenstaande man binnen om deze te overvallen. Jullie gingen hierbij bijzonder dрист te werk. Het slachtoffer, werd naakt, verward en met bebloed aangezicht door de politiediensten aangetroffen. Hij werd met levensbedreigende verwondingen afgevoerd naar het ziekenhuis waar men verschillende botbreuken in het gezicht vaststelde alsook een zeer ernstig craniocerebraal trauma (een bloeding onder het harde hersenvlies). Het slachtoffer leed aan een verstoorde geheugenfunctie en taalvaardigheid en moest maanden revalideren.

De gepleegde feiten illustreren dat u zonder gewetensbezwaren fysiek geweld gebruikt om uw doel te bereiken. Het kost u schijnbaar geen moeite om mensen hardhandig van hun bezittingen te beroven. U dringt binnen in het huis van uw slachtoffers, daar waar ze zich veilig voelen, en schrikt er niet voor terug een wapen en buitensporig geweld te gebruiken. U staat er niet bij stil dat dergelijke vergrijpen een traumatiserende impact hebben op het leven van uw slachtoffers, zeker wanneer ze, na de overval, met levensbedreigende verwondingen aan hun lot worden overgelaten. Deze overval had voor het slachtoffer fataal kunnen aflopen. Het is duidelijk dat u geen greintje respect heeft voor de fysieke en psychische integriteit noch voor het eigendomsrecht van anderen. U wist op voorhand, ingelicht door de poetsvrouw, dat het slachtoffer van de geplande gewelddadige diefstal een bejaarde, alleenstaande man was. U had er geen moeite mee om een man, die qua leeftijd uw grootvader had kunnen zijn, vast te binden en te slagen.

U recidiveerde toen u onder voorwaarden vrijgesteld was. De raadkamer had u op 24.08.2018 voorlopig vrijgesteld nadat u zich er toe verbonden had om de strikte voorwaarden na te leven. Deze verbintenis was bedoeld om te voorkomen dat u nieuwe misdrijven zou plegen. U verklaarde aan de justitie assistent dat u de intentie had om aan uw toekomst te werken en uw crimineel gedrag achterwege te

laten. Uitgerekend 1 dag na uw laatste gesprek met de justitie assistent drong u het huis binnen van uw volgende slachtoffer, een alleenstaande oude man. Dit betekent dat u een nieuwe overval voorbereidde terwijl u de justitie assistent vertelde uw leven te willen beteren. De drang om u snel te verrijken ten koste van anderen was blijkbaar dwingender dan uw voornemen om voortaan op het rechte pad te blijven. Het is hiermee duidelijk dat u gewetenloos en onbetrouwbaar bent.

De herkansingsmogelijkheden van het justitieel apparaat heeft u niet naar waarde geschat. Daar waar u uw eerste vergrijp nog minimaliseerde tot 'een uit de hand gelopen stommitieit en u de bedoeling had om u te herpakken, kan de home invasion bij uw tweede slachtoffer niet anders begrepen worden als 'de uiting van een schuldig volharden in de misdaad' zoals omschreven in het vonnis van de Correctionele Rechtbank van Hasselt van 04.05.2020. Dergelijke feiten zijn onduldbaar in deze geordende maatschappij. Uw handelen getuigt van een verlaagd normbesef en een gevaarlijke, asociale ingesteldheid.

Niet enkel uw slachtoffers zijn getraumatiseerd door wat hen is overkomen ook de maatschappij ondervindt een stijgend onveiligheidsgevoel wanneer dergelijke feiten plaatsvinden. De maatschappij dient beschermd te worden tegen mensen zoals u die zich permitteren om de privacy, het eigendomsrecht en de fysiek en psychische integriteit van mensen te schaden. Het plegen van strafbare feiten toont aan dat u niet begrepen heeft dat u de wetten van het gastland dient na te leven.

Uw gedragingen getuigen van een totaal gebrek aan respect voor de rechtsregels van de Belgische maatschappij, een verontrustend gebrek aan normbesef, een immorele, oneerlijke ingesteldheid, een gewelddadige en gevaarlijke persoonlijkheid, en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale, morele en economische waarden. Uit de feiten blijkt een asociaal, onbetrouwbaar en gewelddadig karakter. Uit uw handelen komt een voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren. De stoutmoedigheid van de feiten wijzen op een zware criminele inborst. De maatschappij heeft de plicht zich te beschermen tegen individuen met een gevaarlijke geestesgesteldheid zoals u. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die een beëindiging van uw verblijf in België rechtvaardigen en zelfs vereisen.

***

Op 24.08.2020 werd u op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen op grond van redenen van openbare orde. U werd in overeenstemming met artikel 62§1, van de vreemdelingenwet in de gelegenheid gesteld om binnen 15 dagen de vragenlijst in te vullen en om eventuele bewijsstukken voor te leggen en uw mening te geven teneinde u de kans te bieden argumenten voor het eventuele behoud van uw verblijfsrecht aan te brengen.

In de vragenlijst ingevuld op 10.09.2020, verklaarde u staatloos te zijn; dat uw taal Nederlands is; dat u Nederlands kan lezen en/of schrijven; dat u sinds april 1999 in België bent; dat u een geen andere documenten heeft dan uw verblijfskaart voor België geldig voor 5 jaar; dat u voor u in de gevangenis belandde woonachtig was in de (...) samen met uw ouders K. I. (...) ((...)) 1974) en A. S. (...) ((...)).1974), 2 broers K. E. (...) ((...)).2001) en K. A. (...) ((...)).2004) en uw neefje K. I. (...) ((...)).2013), kind van uw broer N. (...) (zie gezinssamenstelling d.d. 25.08.2020) ; dat u een duurzame relatie heeft met S. J. (...) ((...)).1999) die op hetzelfde adres woont; dat u familie heeft in België (zie verder fotokopies van identiteitsdocumenten); dat u in België een minderjarige kind heeft nl S. N. (...) ((...)).2019); dat u niet gehuwd bent of een duurzame relatie heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u geen familie meer heeft in het land van herkomst of in een ander land dan België; dat u geen minderjarige kinderen heeft in het land van herkomst of in een ander land dan België; dat u scholing gehad heeft in België nl kleuterschool, lager en middelbare school en deeltijds onderwijs, u bezit een certificaat 'Lassen'; dat u via interim gewerkt heeft en vast werk heeft gehad in België; dat u niet gewerkt heeft in een ander land dan België; dat u nooit opgesloten of veroordeeld werd in een ander land dan België; dat u niet kan terugkeren naar uw land omdat : "Mijn gezinsleven speelt zich af in België. Ik woon samen met vader, moeder, 5 broers, vriendin en zoon in België. Wij zijn hier sinds 1999, mijn geboortjaar. Ik ben maar 2 maanden na mijn geboorte in mijn geboorteland geweest. Ik spreek de taal niet, ik ken er niemand, ik heb er geen familie of kennissen. Ik heb recht op een gezinsleven in België. Mijn leven heb ik hier opgebouwd." Volgende documenten werden toegevoegd aan de vragenlijst ; Een "Schoolbewijs" voor het schooljaar 2014-2015 in het buitengewoon secundair onderwijs te B. (...), afdeling hoeklasser d.d. 19.03.2015, een 'Attest verworven competenties' d.d. 30.06.2015 van het Centrum deeltijds beroepsonderwijs (LOOA VZW) als aluminiumschrijnwerker tewerkgesteld op de

technische dienst van de gemeente H. (...) en een bijlage i.v.m. werkattitude voor het schooljaar 2014-2015, een "Attest verworven competenties" d.d. 30.06.2016 van het Centrum deeltijds beroepsonderwijs (LOOA VZW) als werkplaatsschrijnwerker als tewerkgesteld op de technische dienst van de gemeente H. (...) en een bijlage i.v.m. competenties en werkattitude voor het schooljaar 2015-2016, een 'Certificaat Lasser MIG/MAG' d.d. 30.06.2017 van het Centrum deeltijds beroepsonderwijs te B. (...), een "Getuigschrift van de tweede graad van het secundair onderwijs" voor het schooljaar 2016- 2017, een "Attest verworven competenties" d.d. 30.06.2016 van het Centrum deeltijds beroepsonderwijs als mig/mag plaatlas, een "Deelcertificaat mig/mag hoeknaadlas" d.d. 21.03.2016 van het Centrum deeltijds beroepsonderwijs, een "Attest van schoolbezoek" d.d. 03.09.2020 voor de periode 01.09.2002 t.e.m. 08.01.2006 van VBS 't Spoor te Antwerpen, een 'Schoolattest d.d.10.09.2020 van het Spectrumcollege Centrum leren en Werken voor de periode 01.09.2017 t.e.m. 02.02.2018, een "Attest" d.d. 03.09.2020 van het buitengewoon secundair onderwijs voor de periode 01.09.2012 t.e.m.19.03.2015, een "Attest van regelmatige lesbijwoning" d.d. 30.06.2012 van de gemeentelijke lagere school voor buitengewoon onderwijs te Antwerpen voor de periode 01.09.2010 tem 30.06.2012, een fotokopie van de verblijfskaart K. I. (...) en S. N. (...), een attest 'Samenstelling van gezin op 25.08.2020' van de gemeente Leopoldsborg, een "Attest" d.d. 29.10.2015 en de vertaling ervan in het Nederlands (u bent niet ingeschreven in de akten van de dienst burgerlijke stand van de gemeente O. (...)), een fotokopie van uw verblijfskaart, een Nederlandstalig document (Attest) d.d. 04.11.2015, vertaald uit het Servisch (een Attest van de Republiek Servië met vermelding dat uw geboorte niet geregistreerd werd), een fotokopie van de verblijfskaart van K. I. (...) en S. J. (...), een fotokopie van de Belgische identiteitskaart van A. S. (...), K. A. (...), K. E. (...), K. A. (...), K. A. (...), K. E. (...), een "Akte van geboorte" van S. N. (...).

In het kader van een beslissing tot beëindiging van het verblijf genomen in toepassing van artikel 22,3° van de wet van 15 december 1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, moet er rekening gehouden worden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid die u heeft begaan, of met het gevaar dat van u uitgaat, met de duur van uw verblijf in het Rijk, met het bestaan van banden met uw land van verblijf of met het ontbreken van banden met uw land van oorsprong, met uw leeftijd en met de gevolgen voor u en uw familieleden.

***

Het wordt niet betwist dat een beëindiging van uw recht op verblijf en een verwijdering van het grondgebied, een inmenging vormt in uw familie- en gezinsleven.

U heeft een relatie met S. J. (...) (geboren op (...).1999 te Antwerpen, onbekende nationaliteit, B-kaart geldig tot 20.04.2023). Jullie hebben samen een zoon, K. N. (...) (geboren op 11.12.2019 te Pelt, erkend door u op 20.11.2020, onbekende nationaliteit). Het is onduidelijk hoelang u reeds een relatie heeft met mevrouw, u verschaft geen verdere details in dit verband. Uw partner staat op hetzelfde adres als uw ouders (en u) ingeschreven sinds 03.12.2018 en uw zoon verblijft er sinds zijn geboorte. Zij bezoekt u regelmatig in de gevangenis al dan niet met jullie zoon. Het is niet onredelijk aan te nemen dat zij toen zij bij u en uw ouders kwam wonen op de hoogte was (of had moeten zijn) van de feiten die u pleegde, van de mogelijke gevolgen hiervan op uw verblijf en op jullie toekomstige gezinssituatie. Zij bezocht u immers reeds een eerste keer in de gevangenis op 20.07.2018.

Uw partner kan er voor opteren om u, samen met jullie zoon, te vervoegen, na uw vrijstelling uit de gevangenis, daar waar u gaat wonen. Er zijn geen elementen in uw dossier die er op wijzen dat uw gezinsleven enkel in België verdergezet kan worden. De eenheid van gezin kan logischerwijze behouden blijven op een plaats buiten België.

Er kan aangenomen worden dat uw partner banden met België opgebouwd heeft tijdens haar legaal verblijf in België, ze werd immers in België geboren. Er is echter niet aangetoond dat er in hoofde van mevrouw S. (...) sprake is van hinderpalen die het voor haar bijzonder moeilijk zouden maken om het gezinsleven elders verder te zetten. Het loutere feit dat zij moeilijkheden zou kunnen ondervinden, volstaat niet. Noch betekent het feit dat zij in België geboren werd, dat zij zich elders niet zou kunnen aanpassen. Bovendien beschikt zij nog over enige tijd voor uw vrijstelling uit de gevangenis om zichzelf en jullie zoontje voor te bereiden om het gezinsleven elders uit te bouwen, bijvoorbeeld door reeds te beginnen met het studeren van de taal indien zij enkel Nederlands zou spreken. Zij is net als u van Rom-origine en mogelijks spreekt zij een andere taal dan het Nederlands met u en/of uw ouders en zoon. De contacten met familie en vrienden die ze in België heeft, kunnen ook op een andere manier worden onderhouden middels korte bezoeken of middels moderne communicatiemiddelen.

U bereikt strafeinde op 04.042031. Mogelijks geniet u eerder een gunstmaatregel. Uw zoon zal dus ten hoogste 11 jaar oud zijn wanneer u vrijgesteld wordt. Gezien deze jonge leeftijd kan redelijkerwijze verondersteld worden dat hij zich makkelijk aan nieuwe omstandigheden zou kunnen aanpassen. Bovendien kan hij, indien jullie ervoor kiezen deze piste te bewandelen, reeds voorbereid worden op een vertrek uit België.

Er zijn geen gegevens beschikbaar waaruit blijkt dat zijn welzijn afhankelijk zou zijn van een gespecialiseerde infrastructuur die enkel in België beschikbaar is.

Uw partner kan er uiteraard ook voor kiezen om, na uw vrijstelling, samen met jullie zoon in België te blijven en het contact met u te blijven onderhouden via de moderne communicatietechnieken zoals internet en/of telefoon. Bovendien kan zij België vrijelijk in en uitreizen en tijdens schoolvakanties met N. (...) op bezoek komen daar waar u zal verblijven. Niets wijst er op dat dit niet mogelijk zou zijn. Uw zoon werd geboren tijdens uw detentie. Gezien u zware feiten gepleegd heeft zit u een langdurige detentie uit. Zowel uw partner als uw zoon zullen gewend zijn aan uw afwezigheid waardoor een uitwijzing wanneer u aan justitie voldaan heeft, een minder ingrijpende verandering in hun leven zou teweeg brengen.

Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM heeft de uitwijzing van een ouder die niet samenwoont met zijn minderjarig kind niet dezelfde ontwrichtende impact op het leven van dit kind als de uitwijzing van de ouder die wel als een gezin samenwoont met zijn minderjarig kind, zeker indien contact via telefoon en internet mogelijk blijft en er voor het kind geen beletsel bestaat om deze ouder te gaan opzoeken in diens land van herkomst. (EHRM 18 oktober 2006, Uner/Nederland; EHRM 8 januari 2009, Grant / het Verenigd koninkrijk; EHRM 17 februari 2009, Onur/het Verenigd Koninkrijk). Hoewel het beginsel van het belang van het kind in principe geldt in alle beslissingen die kinderen raken, heeft het EHRM ook verduidelijkt dat wanneer een verblijfs- en of verwijderingsmaatregel wordt getroffen ten aanzien van een ouder met vreemde nationaliteit wegens strafrechtelijke veroordelingen, de beslissing in de eerste plaats de dader van de strafbare feiten betreft. Bovendien blijkt uit de rechtspraak van het EHRM dat in zulke zaken de aard en ernst van het misdrijf of de strafrechtelijke antecedenten kunnen opwegen tegen andere criteria waarmee rekening moet worden gehouden (EHRM 11 december 2016, nr. 77036/11, Salem/Denemarken, § 76; EHRM 16 mei 2017, nr. 25748/15, Hamesevic/Denemarken, § 40 (niet-ontvankelijkheidsbeslissing)). Uit hetgeen supra besproken werd, blijkt dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die de beëindiging van uw verblijf noodzakelijk maken. De actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging die u door uw persoonlijk gedrag vormt voor de openbare orde en openbare veiligheid weegt zwaarder dan uw belangen en de belangen van uw gezin.

Vóór u in de gevangenis terecht kwam was u ingeschreven op hetzelfde adres als uw ouders, K. I. (...) (geboren (...).1974, Servische nationaliteit, C-kaart geldig tot 16.03.2021) en A. S. (...) (geboren op (...).1974 te M. (...), Belgische nationaliteit sinds 23.07.2018). U heeft 6 broers ; K. A. (...) (geboren op (...).1988 te Vucitm/Kosovo, vluchtelingenstatus sinds 09.07.2008), K. D. (...) (geboren op (...).1993 te O. (...), Servische nationaliteit, B-kaart geldig tot 14.08.2025), K. N. (...) (geboren op (...).1997 te O. (...), Servische nationaliteit B-kaart geldig tot 30.09.2020), K. A. (...) (geboren op (...).2000 te Antwerpen, Belgische nationaliteit sinds 23.07.2018), K. E. (...) (geboren op (...).2001 te Antwerpen, Belgische nationaliteit sinds 23.07.2018) en K. A. (...) (geboren op (...).2004 te Antwerpen, Belgische nationaliteit sinds 23.07.2018).

Uw twee jongste broers K. E. (...) en K. A. (...) wonen bij uw ouders. Uw andere broers K. D. (...), K. N. (...) en K. A. (...) hebben elk een eigen gezin en kinderen en wonen niet meer op het adres van uw ouders. De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen alsook tussen broers valt enkel onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna : EVRM) indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, anders dan gewoonlijke affectieve banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). U beperkt u zich ertoe te stellen dat uw ouders, broers en hun partners en kinderen op het grondgebied verblijven. Uit uw administratief dossier blijkt niet dat er sprake zou zijn van een bijzondere afhankelijkheid tussen u en één van de vermelde familieleden, zoals vereist in de toepasselijke rechtspraak van het EHRM. Uit de omstandigheid dat u over een vaste feitelijke verblijfplaats beschikt bij uw ouders kan niet ipso facto een band van bijzondere afhankelijkheid tussen u en uw ouders worden afgeleid. Een loutere financiële afhankelijkheid en het inwonen volstaan niet om een bijzondere afhankelijkheid met uw ouders aan te tonen. Financiële ondersteuning kan door de familie gegeven worden, ook als u in het buitenland verblijft. De aanwezigheid van uw ouders heeft u duidelijk niet kunnen behoeden van het plegen van zeer ernstige feiten. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat zij u inmiddels beter zouden kunnen begeleiden. Het gegeven dat (sommige van) uw familieleden u bezoeken in de gevangenis is enkel een bewijs van de normale affectieve banden die een

familie met elkaar onderhoudt, maar doet geenszins getuigen van een bijzondere vorm van afhankelijkheid ten opzichte van elkaar. Uw leeftijd, met name bijna 22 jaar oud, laat toe te veronderstellen dat u in staat wordt geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. Bovendien heeft u inmiddels een eigen gezin gesticht. Een morele afhankelijkheidsband die verder reikt dan de gewone affectieve banden en die voldoende blijkt uit de feiten werd niet aangetoond. Uw familieleden kunnen het contact met u onderhouden door u te bezoeken daar waar u zich zal vestigen daar zij op volkomen regelmatige wijze het land in- en uit kunnen reizen. Ook de moderne communicatiemiddelen bieden de mogelijkheid om contact te houden. Ze kunnen u vanuit België ondersteunen bij het opbouwen van uw privéleven in uw herkomstland of elders. Uit niets blijkt dat dit niet mogelijk zou zijn.

Uw oudste broer, K. A. (...) die u in de vragenlijst hoorrecht niet vernoemt als lid van de familie, heeft de vluchtelingenstatus in België. Het is niet geweten of u met hem contacten onderhoudt. In elk geval zal bij uw uitwijzing het contact met deze broer nog mogelijk zijn via de verschillende hedendaagse communicatiekanalen of door ontmoetingen op een plaats waar jullie beiden tijdelijk kunnen verblijven.

Hoe dan ook, volgens artikel 8, tweede lid, EVRM wordt een inmenging in het familie- en gezinsleven toegestaan wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde te verzekeren. Gezien uw strafrechtelijk verleden worden uw familiale en gezinsbelangen ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde. Dat de uitoefening van uw familie- en gezinsleven moeilijker zal verlopen is het louter gevolg van uw eigen misdadig gedrag. Uit de belangenafweging blijkt dat de actuele, werkelijke en ernstige bedreiging die u door uw persoonlijk gedrag vormt voor de openbare orde zwaarder weegt dan de familie- en gezinsbelangen die u kan doen gelden.

Het wordt niet betwist dat het beëindigen van uw verblijf een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. De inmenging wordt als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten.

U bent in S. M. (...) geboren en u kwam met uw moeder aan in België toen u enkele maanden oud was. Het is pas veel jaren later dat u een verblijfsrecht in België verworven heeft. Het feit dat u sinds zeer jonge leeftijd in België verblijft, waardoor u een band heeft opgebouwd met België, is als zodanig geen bijzondere omstandigheid. Het is inherent aan een langdurig verblijf dat u bijvoorbeeld een schoolopleiding heeft genoten en dat er, behalve de familiebanden, ook sociale en culturele banden zijn. Uit niets blijkt dat de banden die u met België heeft van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze opwegen tegen het ernstig en actueel gevaar van uw gedrag voor de openbare orde. U bent op jonge leeftijd reeds tweemaal veroordeeld voor zware feiten. Uw gedrag is een ernstige verstoring van de openbare orde en geeft blijk van een gebrek aan de wil om werkelijk te integreren in deze samenleving. Integratie veronderstelt dat men de Belgische wetten respecteert en dus geen strafbare feiten pleegt.

Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociaal leven zich hier afspeelt. Dit belet echter niet dat, nadat uw recht op verblijf beëindigd is, u terugkeert naar uw land van herkomst of een ander land. De contacten met uw vrienden in België kunnen ook op andere manieren worden onderhouden, bijvoorbeeld door middel van korte bezoeken of door moderne communicatiemiddelen.

U heeft school gelopen in België en u heeft de kans gekregen om opleidingen te volgen. Getuige hiervan zijn de voorgelegde attesten van schoolbezoek en attesten van verworven competenties. Met deze opleidingen kon u deelnemen aan de arbeidsmarkt en een eigen inkomen verwerven. Volgens uw administratief dossier was u zeer sporadisch tewerkgesteld. Bijgevolg kan u niet buigen op een gevuld werkverleden en is uw economische binding met België dan ook onbestaande. De vaardigheden die u tijdens uw opleiding in België heeft opgepikt, zullen u wellicht ook elders van pas kunnen komen. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat dit onmogelijk zou zijn.

U zou in uw herkomstland geen familie of kennissen meer hebben doch u laat na om hiervan bewijzen voor te leggen of meer concrete inlichtingen te verstrekken. Er kan in alle redelijkheid verondersteld worden dat iemand van uw familie of vrienden in België nog kennissen of familie hebben in uw land van

herkomst waarop een beroep zou kunnen gedaan worden om u op weg te helpen en eventueel tijdelijk op te vangen. Hoe dan ook wordt u op uw leeftijd verondersteld in staat te zijn om uw leven zelfstandig op te kunnen bouwen, al dan niet met de steun van uw familie hier in België. Eén van hen kan u tijdelijk vergezellen naar het herkomstland totdat u uw leven weer op de rails heeft. Financiële ondersteuning kan door de familie gegeven worden, ook als u in het buitenland verblijft, bijvoorbeeld door middel van storting. Het is niet onredelijk aan te nemen dat u als volwassen man in staat kan geacht worden om zelfs zonder familie opnieuw een kennissenkring en een sociaal netwerk uit te bouwen buiten België

Er werd een document voorgelegd waarin gesteld wordt dat uw geboorte niet geregistreerd zou zijn bij de burgerlijke stand van de gemeente O. (...) en u verklaarde staatloos te zijn. De authenticiteit van het document met betrekking tot het niet geregistreerd zijn van uw geboorte te O. (...) staat niet vast. U legt geen document voor waaruit blijkt dat het statuut van staatloze u werd toegekend, bovendien zou de erkenning tot staatloze op zich u niet automatisch recht op een langer verblijf in België geven. Uw beide ouders en minstens twee van uw broers legden in het verleden een Servisch paspoort voor. Er wordt niet aangetoond dat u geen Servisch paspoort zou kunnen verkrijgen.

Uit het administratief dossier van uw ouders blijkt dat zij beiden Romani spreken en dat minstens uw vader daarnaast ook Servisch spreekt. Het is niet onredelijk aan te nemen dat u naast het Nederlands ook nog noties heeft van uw moedertaal en mogelijks ook van het Servisch. Indien dat niet het geval zou zijn, kan u uw tijd in de gevangenis aanwenden om de taal aan te leren.

De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden. U heeft geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheidstoestand of die van één van uw familieleden die een verwijdering onmogelijk zouden maken.

Omdat u geen respect heeft voor de privacy, het eigendomsrecht en de fysieke en psychische integriteit van anderen, is men genooddaakt in te grijpen. U bent er tot tweemaal toe in geslaagd om het onveiligheidsgevoel in de maatschappij te versterken hetgeen nefast is voor het voortbestaan van een harmonieuze samenleving. België heeft het recht en de plicht om mensen zoals u te weren ter bescherming van de openbare orde.

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

Krachtens artikel 74/11, §1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt het u verboden het grondgebied van België te betreden, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen en dit voor een duur van 10 jaar, om de volgende redenen :

Een inreisverbod van 10 jaar is proportioneel daar u door uw gedrag, dat aan de basis ligt van uw strafrechtelijke veroordelingen, geacht wordt een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging te vormen voor de openbare orde en het fundamenteel belang van de maatschappij. De duur van het inreisverbod houdt rekening met uw familiale omstandigheden.

De door u gepleegde feiten zijn zeer ernstig. U pleegde samen met enkele kompanen, tot tweemaal toe, een gewelddadige diefstal in het huis van de respectievelijke slachtoffers. U schrok er niet voor terug om geweld te gebruiken en één van de slachtoffers zelfs met wapens te bedreigen.

Op 24.06.2020 werd u door het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 7 jaar daar u zich schuldig gemaakt had aan diefstal met geweld of bedreiging met verzwarende omstandigheden namelijk gepleegd door inklimming, met meer dan twee personen, met gebruik van een vluchtvoertuig, gepleegd ten aanzien van een persoon in een kwetsbare toestand, met een ongeschiktheid van meer dan vier maanden tot gevolg waarbij het slachtoffer willekeurig werd gevangengehouden. Feiten gepleegd op 08.11.2018.

Op 26.08.2020 werd u door het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 5 jaar met onmiddellijke aanhouding daar u zich schuldig gemaakt had aan diefstal met geweld of bedreiging met vertoon of gebruik van wapens, of op wapens gelijkende voorwerpen of het slachtoffer hebbende doen geloven dat u gewapend was. Feiten gepleegd op 13.07.2018.

Op 13.07.2018 om 22 u ging u, samen met drie vrienden, de woning van F.D. binnen door gebruik te maken van een list, de feiten gebeurden in de aanwezigheid van getuige D.R. Het was de bedoeling om geld en drugs te 'rippen' van F.D. Uit het vonnis blijkt: 'Er werd een iPhone SE ontvreemd nadat een persoon in het donker gekleed met zwart petje een mes tegen het aangezicht van F. drukte waardoor deze een snijwonde opliep. Een ander persoon, die het slachtoffer F. herkent als een lid van de familie K. (...) [hiermee wordt naar u verwezen], duwde een verchroomd pistool tegen zijn borst De vier daders namen de vlucht na hulpgeroep.'

Enkele dagen later, op 16.07.2018, werd u aangehouden en onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Hasselt. Op 24.08.2018 werd u door de raadkamer voorlopig vrijgelaten onder strikte voorwaarden.

Op 08.11.2018 pleegde u echter opnieuw gelijkaardige feiten, zij het met een veelvoud aan verzwarende omstandigheden.

Naar aanleiding van een tip van diens poetsvrouw, drong u samen met kompanen het huis van een 72 jarige alleenstaande man binnen om deze te overvallen. Jullie gingen hierbij bijzonder dрист te werk. Het slachtoffer, werd naakt, verward en met bebloed aangezicht door de politiediensten aangetroffen. Hij werd met levensbedreigende verwondingen afgevoerd naar het ziekenhuis waar men verschillende botbreuken in het gezicht vaststelde alsook een zeer ernstig craniocerebraal trauma (een bloeding onder het harde hersenvlies). Het slachtoffer leed aan een verstoorde geheugenfunctie en taalvaardigheid en moest maanden revalideren.

De gepleegde feiten illustreren dat u zonder gewetensbezwaren fysiek geweld gebruikt om uw doel te bereiken. Het kost u schijnbaar geen moeite om mensen hardhandig van hun bezittingen te beroven. U dringt binnen in het huis van uw slachtoffers, daar waar ze zich veilig voelen, en schrikt er niet voor terug een wapen en buitensporig geweld te gebruiken. U staat er niet bij stil dat dergelijke vergrijpen een traumatiserende impact hebben op het leven van uw slachtoffers, zeker wanneer ze, na de overval, met levensbedreigende verwondingen aan hun lot worden overgelaten. Deze overval had voor het slachtoffer fataal kunnen aflopen. Het is duidelijk dat u geen greintje respect heeft voor de fysieke en psychische integriteit, noch voor het eigendomsrecht van anderen. U wist op voorhand, ingelicht door de poetsvrouw, dat het slachtoffer van de geplande gewelddadige diefstal een bejaarde, alleenstaande man was. U had er geen moeite mee om een man, die qua leeftijd uw grootvader had kunnen zijn, vast te binden en te slagen.

U recidiveerde toen u onder voorwaarden vrijgesteld was. De raadkamer had u op 24.08.2018 voorlopig vrijgesteld nadat u zich er toe verbonden had om de strikte voorwaarden na te leven. Deze verbintenis was bedoeld om te voorkomen dat u nieuwe misdrijven zou plegen. ' U verklaarde aan de justitie assistent dat u de intentie had om aan uw toekomst te werken en uw crimineel gedrag achterwege te laten. Uitgerekend 1 dag na uw laatste gesprek met de justitie assistent drong u het huis binnen van uw volgende slachtoffer, een alleenstaande oude man. Dit betekent dat u een nieuwe overval voorbereidde terwijl u de justitie assistent vertelde uw leven te willen beteren. De drang om u snel te verrijken ten koste van anderen was blijkbaar dwingender dan uw voornemen om voortaan op het rechte pad te blijven. Het is hiermee duidelijk dat u gewetenloos en onbetrouwbaar bent.

De herkansingmogelijkheden van het justitieel apparaat heeft u niet naar waarde geschat. Daar waar u uw eerste vergrijp nog minimaliseerde tot 'een uit de hand gelopen stommitieit en u de bedoeling had om u te herpakken, kan de home invasion bij uw tweede slachtoffer niet anders begrepen worden als 'de uiting van een schuldig volharden in de misdaad' zoals omschreven in het vonnis van de Correctionele Rechtbank van Hasselt van 04.05.2020. Dergelijke feiten zijn onduidbaar in deze geordende maatschappij. Uw handelen getuigt van een verlaagd normbesef en een gevaarlijke, asociale ingesteldheid.

Niet enkel uw slachtoffers zijn getraumatiseerd door wat hen is overkomen ook de maatschappij ondervindt een stijgend onveiligheidsgevoel wanneer dergelijke feiten plaatsvinden. De maatschappij dient beschermd te worden tegen mensen zoals u die zich permitteren om de privacy, het eigendomsrecht en de fysiek en psychische integriteit van mensen te schaden. Het plegen van strafbare feiten toont aan dat u niet begrepen heeft dat u de wetten van het gastland dient na te leven.

Uw gedragingen getuigen van een totaal gebrek aan respect voor de rechtsregels van de Belgische maatschappij, een verontrustend gebrek aan normbesef, een immorele,, oneerlijke ingesteldheid, een gewelddadige en gevaarlijke persoonlijkheid, en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale,

morele en economische waarden. Uit de feiten blijkt een asociaal, onbetrouwbaar en gewelddadig karakter. Uit uw handelen komt een voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren. De stoutmoedigheid van de feiten wijzen op een zware criminele inborst. De maatschappij heeft de plicht zich te beschermen tegen individuen met een gevaarlijke geestesgesteldheid zoals u. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die een beëindiging van uw verblijf in België rechtvaardigen en zelfs vereisen.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving.

U heeft een relatie met S. J. (...) (geboren op (...).1999 te Antwerpen, onbekende nationaliteit, B-kaart geldig tot 20.04.2023). Jullie hebben samen een zoon, K. N. (...) (geboren op 11.12.2019 te Pelt, erkend door u op 20.11.2020, onbekende nationaliteit). Het is onduidelijk hoelang u reeds een relatie heeft met mevrouw, u verschaft geen verdere details in dit verband. Uw partner staat op hetzelfde adres als uw ouders (en u) ingeschreven sinds 03.12.2018 en uw zoon verblijft er sinds zijn geboorte. Zij bezoekt u regelmatig in de gevangenis al dan niet met jullie zoon. Het is niet onredelijk aan te nemen dat zij toen zij bij u en uw ouders kwam wonen op de hoogte was (of had moeten zijn) van de feiten die u pleegde, van de mogelijke gevolgen hiervan op uw verblijf en op jullie toekomstige gezinssituatie. Zij bezocht u immers reeds een eerste keer in de gevangenis op 20.07.2018.

Uw partner kan er voor opteren om u, samen met jullie zoon, te vervoegen, na uw vrijstelling uit de gevangenis, daar waar u gaat wonen. Er zijn geen elementen in uw dossier die er op wijzen dat uw gezinsleven enkel in België verdergezet kan worden. De eenheid van gezin kan logischer wijze behouden blijven op een plaats buiten België.

Er kan aangenomen worden dat uw partner banden met België opgebouwd heeft tijdens haar legaal verblijf in België, ze werd immers in België geboren. Er is echter niet aangetoond dat er in hoofde van mevrouw S. (...) sprake is van hinderpalen die het voor haar bijzonder moeilijk zouden maken om het gezinsleven elders verder te zetten. Het loutere feit dat zij enige moeilijkheden zou kunnen ondervinden, volstaat niet. Noch betekent het feit dat zij in België geboren werd, dat zij zich elders niet zou kunnen aanpassen. Bovendien beschikt zij nog over enige tijd voor uw vrijstelling uit de gevangenis om zichzelf en jullie zoontje voor te bereiden om het gezinsleven elders uit te bouwen, bijvoorbeeld door reeds te beginnen met het studeren van de taal indien zij enkel Nederlands zou spreken. Zij is net als u van Rom-origine en mogelijks spreekt zij een andere taal dan het Nederlands met u en/of uw ouders en zoon. De contacten met familie en vrienden die ze in België heeft, kunnen ook op een andere manier worden onderhouden middels korte bezoeken of middels moderne communicatiemiddelen.

U bereikt strafeinde op 04.04.2031. Mogelijks geniet u eerder een gunstmaatregel. Uw zoon zal dus ten hoogste 11 jaar oud zijn wanneer u vrijgesteld wordt. Gezien deze jonge leeftijd kan redelijkerwijze verondersteld worden dat hij zich makkelijk aan nieuwe omstandigheden zou kunnen aanpassen. Bovendien kan hij, indien jullie ervoor kiezen deze piste te bewandelen, reeds voorbereid worden op een vertrek uit België. Er zijn geen gegevens beschikbaar waaruit blijkt dat zijn welzijn afhankelijk zou zijn van een gespecialiseerde infrastructuur die enkel in België beschikbaar is.

Uw partner kan er uiteraard ook voor kiezen om, na uw vrijstelling, samen met jullie zoon in België te blijven en het contact met u te blijven onderhouden via de moderne communicatietechnieken zoals internet en/of telefoon. Bovendien kan zij België vrijelijk in en uitreizen en tijdens schoolvakanties met N. (...) op bezoek komen daar waar u zal verblijven. Niets wijst er op dat dit niet mogelijk zou zijn. Uw zoon werd geboren tijdens uw detentie. Gezien u zware feiten gepleegd heeft zit u een langdurige detentie uit. Zowel uw partner als uw zoon zullen gewend zijn aan uw afwezigheid waardoor een uitwijzing wanneer u aan justitie voldaan heeft, een minder ingrijpende verandering in hun leven zou teweeg brengen.

Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM heeft de uitwijzing van een ouder die niet samenwoont met zijn minderjarig kind niet dezelfde ontwrichtende impact op het leven van dit kind als de uitwijzing van de ouder die wel als een gezin samenwoont met zijn minderjarig kind, zeker indien contact via telefoon en internet mogelijk blijft en er voor het kind geen beletsel bestaat om deze ouder te gaan opzoeken in diens land van herkomst. (EHRM 18 oktober 2006, Uner/Nederland; EHRM 8 januari 2009, Grant / het Verenigd koninkrijk; EHRM 17 februari 2009, Onur/het Verenigd Koninkrijk). Hoewel het beginsel van het belang van het kind in principe geldt in alle beslissingen die kinderen raken, heeft het

EHRM ook verduidelijkt dat wanneer een verblijfs- en of verwijderingsmaatregel wordt getroffen ten aanzien van een ouder met vreemde nationaliteit wegens strafrechtelijke veroordelingen, de beslissing in de eerste plaats de dader van de strafbare feiten betreft. Bovendien blijkt uit de rechtspraak van het EHRM dat in zulke zaken de aard en ernst van het misdrijf of de strafrechtelijke antecedenten kunnen opwegen tegen andere criteria waarmee rekening moet worden gehouden (EHRM 11 december 2016, nr. 77036/11, Salem/Denemarken, § 76; EHRM 16 mei 2017, nr. 25748/15, Hamesevic/Denemarken, § 40 (niet-ontvankelijkheidsbeslissing)). Uit hetgeen supra besproken werd, blijkt dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die de beëindiging van uw verblijf noodzakelijk maken. De actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging die u door uw persoonlijk gedrag vormt voor de openbare orde en openbare veiligheid weegt zwaarder dan uw belangen en de belangen van uw gezin.

Vóór u in de gevangenis terecht kwam was u ingeschreven op hetzelfde adres als uw ouders, K. I. (...) (geboren (...).1974, Servische nationaliteit, C-kaart geldig tot 16.03.2021) en A. S. (...) (geboren op (...).1974 te M. (...), Belgische nationaliteit sinds 23.07.2018). U heeft 6 broers : K. A. (...) (geboren op (...).1988 te V. (...)/Kosovo, vluchtelingenstatus sinds 09.07.2008), K. D. (...) (geboren op (...).1993 te O. (...), Servische nationaliteit, B-kaart geldig tot 14.08.2025), K. N. (...) (geboren op (...).1997 te O. (...), Servische nationaliteit, B-kaart geldig tot 30.09.2020), K. A. (...) (geboren op (...).2000 te Antwerpen, Belgische nationaliteit sinds 23.07.2018), K. E. (...) (geboren op (...).2001 te Antwerpen, Belgische nationaliteit sinds 23.07.2018) en K. A. (...) (geboren op (...).2004 te Antwerpen, Belgische nationaliteit sinds 23.07.2018).

Uw twee jongste broers K. E. (...) en K. A. (...) wonen bij uw ouders. Uw andere broers K. D. (...), K. N. (...) en K. A. (...) hebben elk een eigen gezin en kinderen en wonen niet meer op het adres van uw ouders. De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen alsook tussen broers valt enkel onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna : EVRM) indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, anders dan gewoonlijke affectieve banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003,-Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M7Zwitseland, § 59). U beperkt u zich ertoe te stellen dat uw ouders, broers en hun partners en kinderen op het grondgebied verblijven. Uit uw administratief dossier blijkt niet dat er sprake zou zijn van een bijzondere afhankelijkheid tussen u en één van de vermelde familieleden, zoals vereist in de toepasselijke rechtspraak van het EHRM. Uit de omstandigheid dat u over een vaste feitelijke verblijfplaats beschikt bij uw ouders kan niet ipso facto een band van bijzondere afhankelijkheid tussen u en uw ouders worden afgeleid. Een loutere financiële afhankelijkheid en het inwonen volstaan niet om een bijzondere afhankelijkheid met uw ouders aan te tonen. Financiële ondersteuning kan door de familie gegeven worden, ook als u in het buitenland verblijft. De aanwezigheid van uw ouders heeft u duidelijk niet kunnen behoeden van het plegen van zeer ernstige feiten. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat zij u inmiddels beter zouden kunnen begeleiden. Het gegeven dat (sommige van) uw familieleden u bezoeken in de gevangenis is enkel een bewijs van de normale affectieve banden die een familie met elkaar onderhoudt, maar doet geenszins getuigen van een bijzondere vorm van afhankelijkheid ten opzichte van elkaar. Uw leeftijd, met name bijna 22 jaar oud, laat toe te veronderstellen dat u in staat wordt geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. Bovendien heeft u inmiddels een eigen gezin gesticht. Een morele afhankelijkheidsband die verder reikt dan de gewone affectieve banden en die voldoende blijkt uit de feiten werd niet aangetoond. Uw familieleden kunnen het contact met u onderhouden door u te bezoeken daar waar u zich zal vestigen daar zij op volkomen regelmatige wijze het land in- en uit kunnen reizen. Ook de moderne communicatiemiddelen bieden de mogelijkheid om contact te houden. Ze kunnen u vanuit België ondersteunen bij het opbouwen van uw privéleven in uw herkomstland of elders. Uit niets blijkt dat dit niet mogelijk zou zijn.

Uw oudste broer, K. A. (...) , die u in de vragenlijst hoorrecht niet vernoemt als lid van de familie, heeft de vluchtelingenstatus in België. Het is niet geweten of u met hem contacten onderhoudt. In elk geval zal bij uw uitwijzing het contact met deze broer nog mogelijk zijn via de verschillende hedendaagse communicatiekanalen of door ontmoetingen op een plaats waar jullie beiden tijdelijk kunnen verblijven.

Hoe dan ook, volgens artikel 8, tweede lid, EVRM wordt een inmenging in het familie- en gezinsleven toegestaan wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde te verzekeren. Gezien uw strafrechtelijk verleden worden uw familiale en gezinsbelangen ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde. Dat de uitoefening van uw familie- en gezinsleven moeilijker zal verlopen is het louter gevolg van uw eigen misdadig gedrag. Uit de belangenafweging blijkt dat de actuele, werkelijke en ernstige bedreiging die u

door uw persoonlijk gedrag vormt voor de openbare orde zwaarder weegt dan de familie- en gezinsbelangen die u kan doen gelden.

Het wordt niet betwist dat onderhavige beslissing een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voorzover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. De inmenging wordt als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten.

U bent in S. M. (...) geboren en u kwam met uw moeder aan in België toen u enkele maanden oud was. Het is pas veel jaren later dat u een verblijfsrecht in België verworven heeft. Het feit dat u sinds zeer jonge leeftijd in België verblijft, waardoor u een band heeft opgebouwd met België, is als zodanig geen bijzondere omstandigheid. Het is inherent aan een langdurig verblijf dat u bijvoorbeeld een schoolopleiding heeft genoten en dat er, behalve de familiebanden, ook sociale en culturele banden zijn. Uit niks blijkt dat de banden die u met België heeft van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze opwegen tegen het ernstig en actueel gevaar van uw gedrag voor de openbare orde. U bent op jonge leeftijd reeds tweemaal veroordeeld voor zware feiten. Uw gedrag is een ernstige verstoring van de openbare orde en geeft blijk van een gebrek aan de wil om werkelijk te integreren in deze samenleving. Integratie veronderstelt dat men de Belgische wetten respecteert en dus geen strafbare feiten pleegt.

Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociaal leven zich hier afspeelt. Dit belet echter niet dat, nadat uw recht op verblijf beëindigd is, u terugkeert naar uw land van herkomst of een ander land. De contacten met uw vrienden in België kunnen ook op andere manieren worden onderhouden, bijvoorbeeld door middel van korte bezoeken of door moderne communicatiemiddelen.

U heeft school gelopen in België en u heeft de kans gekregen om opleidingen te volgen. Getuige hiervan zijn de voorgelegde attesten van schoolbezoek en attesten van verworven competenties. Met deze opleidingen kon u deelnemen aan de arbeidsmarkt en een eigen inkomen verwerven. Volgens uw administratief dossier was u zeer sporadisch tewerkgesteld.

Bijgevolg kan u niet buigen op een gevuld werkverleden en is uw economische binding met België dan ook onbestaande. De vaardigheden die u tijdens uw opleiding in België heeft opgepikt, zullen u wellicht ook elders van pas kunnen komen. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat dit onmogelijk zou zijn.

U zou in uw herkomstland geen familie of kennissen meer hebben doch u laat na om hiervan bewijzen voor te leggen of meer concrete inlichtingen te verstrekken. Er kan in alle redelijkheid verondersteld worden dat iemand van uw familie of vrienden in België nog kennissen of familie hebben in uw land van herkomst waarop een beroep zou kunnen gedaan worden om u op weg te helpen en eventueel tijdelijk op te vangen. Hoe dan ook wordt u op uw leeftijd verondersteld in staat te zijn om uw leven zelfstandig op te kunnen bouwen, al dan niet met de steun van uw familie hier in België. Eén van hen kan u tijdelijk vergezellen naar het herkomstland totdat u uw leven weer op de rails heeft. Financiële ondersteuning kan door de familie gegeven worden, ook als u in het buitenland verblijft, bijvoorbeeld door middel van stortingen. Het is niet onredelijk aan te nemen dat u als volwassen man in staat kan geacht worden om zelfs zonder familie opnieuw een kennissenkring en een sociaal netwerk uit te bouwen buiten België.

Er werd een document voorgelegd waarin gesteld wordt dat uw geboorte niet geregistreerd zou zijn bij de burgerlijke stand van de gemeente O. (...) en u verklaarde staatloos te zijn. De authenticiteit van het document met betrekking tot het niet geregistreerd zijn van uw geboorte te O. (...) staat niet vast. U legt geen document voor waaruit blijkt dat het statuut van staatloze u werd toegekend, bovendien zou de erkenning tot staatloze op zich u niet automatisch recht op een langer verblijf in België geven. Uw beide ouders en minstens twee van uw broers legden in het verleden een Servisch paspoort voor. Er wordt niet aangetoond dat u geen Servisch paspoort zou kunnen verkrijgen.

Uit het administratief dossier van uw ouders blijkt dat zij beiden Romani spreken en dat minstens uw vader daarnaast ook Servisch spreekt. Het is niet onredelijk aan te nemen dat u naast het Nederlands ook nog noties heeft van uw moedertaal en mogelijks ook van het Servisch. Indien dat niet het geval zou zijn, kan u uw tijd in de gevangenis aanwenden om de taal aan te leren.

De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u zou worden blootgesteld aan een reëel risico op onmenselijke behandeling in strijd met het artikel 3 van het EVRM bij een verwijdering naar uw land van herkomst. U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheidstoestand of m.b.t. de gezondheidstoestand van één van uw familieleden die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden.

*Een inreisverbod van 10 jaar is proportioneel daar u door uw persoonlijk gedrag geacht wordt een ernstige bedreiging te vormen voor de openbare orde. Uw gedragingen getuigen van een totaal gebrek aan respect voor de rechtsregels van de Belgische maatschappij, een verontrustend gebrek aan normbesef, een immorele, oneerlijke ingesteldheid, een gewelddadige en gevaarlijke persoonlijkheid, en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale, morele en economische waarden. Uit de feiten blijkt een asociaal, onbetrouwbaar en gewelddadig karakter. Uit uw handelen komt een voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren. De stoutmoedigheid van de feiten wijzen op een zware criminele inborst. Bij de bepaling van de duur van het inreisverbod werd rekening gehouden met uw familiale omstandigheden. Het staat u bovendien vrij om desgevallend op eender welk moment gedurende de komende 10 jaar een opschorting of opheffing van het inreisverbod te vragen in het kader van uw recht op gezins- en familiaal leven, overeenkomstig de vigerende wettelijke bepalingen terzake.
(...)"*

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoeker de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

2.1.1. Het eerste middel wordt als volgt onderbouwd:

"1.

Aangezien ten eerste het art. 8 E.V.R.M. wordt geschonden.

Dat verzoeker integraal verwijst naar hetgeen uiteen werd gezet onder I. FEITEN EN VOORGAANDEN en de inhoud hiervan als hernomen dient te worden beschouwd.

Het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven is een fundamenteel mensenrecht en wordt gewaarborgd door verschillende internationale, Europese en nationale wetteksten.

ARTIKEL 8 EVRM-Artikel 8 EVRM bepaalt:

"Artikel 8 - Recht op eerbiediging van privé familie- en gezinsleven

1. Een ieder heeft het recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen. "

DEFINITIE- Het EHRM definieert het privéleven als het geheel van persoonlijke, sociale en economische relaties die werden opgebouwd in een land. Ook het familieleven wordt ruim en feitelijk ingevuld. Een beroep op de bescherming van het familieleven kan worden gerechtvaardigd door bloed- of aanverwantschap, maar ook de facto familiebanden van samenwonende mensen kunnen volstaan.

Het Hof heeft bovendien het privéleven opgebouwd in precair of onwettig verblijf reeds als beschermenswaardig beschouwd.² Ook de RVV oordeelde reeds dat of het langdurig verblijf in België plaatsvond in rechtmatig of onrechtmatig verblijf geen afbreuk doet aan de integratie die tijdens zulk langverblijf tot stand komt.³

TOEPASSING- Verzoeker verblijft in België sinds april 1999. Verzoeker was toen amper twee maanden oud. Sinds die datum is verzoeker stevast in België blijven wonen. Hij is hier opgegroeid samen met zijn drie broers. Verzoeker spreekt, schrijft en leest alleen Nederlands. Hij kent geen andere taal.

Verzoeker woonde in bij zijn ouders vanaf 1999 tot aan zijn verblijf in de gevangenis. Het adres betreft (...). Zijn ouders zijn fysiek niet in orde hebben nood aan zorg van verzoeker.

Verzoeker heeft een duurzame relatie met mevrouw S. J. (...) die eveneens op dat adres bij diens ouders woonachtig is. Samen met mevrouw S. (...) heeft verzoeker een zoon N. K. (...), 1 jaar en drie maanden oud.

Verzoeker heeft niets of niemand in zijn land van herkomst. Hij kent daar niemand, hij heeft daar immers slechts de eerste twee maanden van zijn leven doorgebracht. Verzoeker woont al 22 jaar in België.

Verzoeker is hier naar de kleuterschool, lagere school, middelbaar onderwijs en deeltijds onderwijs geweest. Zijn hele leven heeft zich in België afgespeeld. Verzoeker volgde de opleiding Lassen en heeft via interim gewerkt evenals een vaste job in België gehad.

2.

OPENBARE ORDE- Om te kunnen oordelen dat een uitwijzing kan in functie van de openbare orde, dient de nationale instantie in elk geval vast te stellen dat er sprake is van een werkelijk, actuele en voldoende ernstige bedreiging die een fundamenteel belang van de samenleving aantast.

WERKELIJK, ACTUEEL EN VOLDOENDE ERNSTIG- De bedreiging moet werkelijk zijn. Een loutere strafrechtelijke veroordeling is onvoldoende. De bedreiging moet daarnaast actueel zijn. Ze moet nog steeds bestaan op het moment dat de maatregel wordt genomen.

TOEPASSING- Verzoeker werd veroordeeld op 24.06.2020 en op 26.08.2020 voor feiten van diefstal met geweld tot respectievelijk een gevangenisstraf van 7 jaar en een gevangenisstraf van 5 jaar. De feiten werden gepleegd op 08.11.2018 en op 13.07.2018, dus in een tijdsbestek van slechts 4 maanden. Inmiddels zijn de feiten al meer dan 2 jaar geleden gepleegd. Verzoeker werpt tevens op dat normalerwijze voor feiten die zo dicht bij elkaar in de tijd liggen, en dezelfde aard hebben want in dezelfde tijdgeest en state of mind gepleegd zijn, de opsloping wordt bepleit en ook toegestaan. Normalerwijze had voor deze feiten slechts één straf opgelegd dienen te worden.

Verwerende partij verwijst enkel naar de ernst van de feiten. Daaruit vloeit volgens haar alleen al dat er sprake is van een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging. Zoals reeds hoger aangegeven vormt een loutere strafrechtelijke veroordeling daar geenszins het bewijs van. Deze stelling is dus niet correct.

Verwerende partij toont op geen enkele wijze aan dat de bedreiging actueel is. Zij verwijst enkel en alleen naar de gepleegde feiten van juli 2018. Nergens wordt er een verwijzing gemaakt naar de ingesteldheid van verzoeker nu (!). Zij tonen niet aan dat zij een gesprek hebben gehad met verzoeker waarin opnieuw gepeild werd naar dienst actueel gedrag of dat zij navraag deden bij de gevangenisdirecteur, de sociale dienst,... niets van dat allemaal.

3.

*FAIR BALANCE-*De Vreemdelingenwet stelt dat de overheid bij het nemen van een beslissing op grond van openbare orde rekening moet houden met bepaalde elementen die vallen onder het privé-en gezinsleven van vreemdelingen. Zo zal men wanneer men een einde wil maken aan het verblijf van een vreemdeling die gerechtigd is om meer dan drie maanden in België te blijven, rekening dienen te houden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde, of met het gevaar dat van hem uitgaat, met de duur van zijn verblijf in België, met het bestaan van banden met zijn land van verblijf of met het ontbreken van banden met zijn land van oorsprong, met zijn leeftijd en met de gevolgen voor hem en zijn familieleden.

Artikel 74/12 Vw. stelt bovendien dat de overheid bij het nemen van een beslissing tot verwijdering rekening moet houden met het hoger belang van het kind, het gezins-en familieleven en de gezondheidstoestand.

Om louter als een inmenging op het recht gewaarborgd door artikel 8 EVRM beschouwd te kunnen worden en niet als een schending, dient de Belgische Staat bepaalde waarborgen te verzekeren.

Zo dient de inmenging voorzien te zijn bij wet, een legitiem doel na te streven én noodzakelijk te zijn.

Wat betreft de noodzakelijkheid, dient er dus een proportionaliteitstoets te worden doorgevoerd. Er dient een belangenafweging plaats te vinden waarbij een fair balance moet worden gevonden tussen het belang van de samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde anderszijds.

Het Hof formuleerde een aantal criteria die de nationale overheden bij het maken van dergelijke belangenafweging moeten leiden, wanneer er overwegingen zijn van openbare orde of nationale veiligheid. Deze Boultif-ünercriteria zijn de volgende:

- *Aard en de ernst van het gepleegde misdrijf;*
- *De duur van het verblijf in het gastland;*
- *Het tijdsverloop sinds het plegen van het misdrijf en de gedragingen tijdens die periode;*
- *De nationaliteit;*
- *De gezinssituatie: duur van het huwelijk;*
- *Was de echtgenote op de hoogte van het misdrijf;*
- *Zijn er kinderen?*
- *De ernst van de moeilijkheden in het land van herkomst voor de partner*
- *Het belang en het welzijn van de kinderen: de problemen die zij daar zouden ondervinden*
- *De hechtheid van de sociale, culturele en familiebanden met het gastland en zijn land van herkomst.*

Voor een migrant die het grootste deel van zijn kindertijd en jeugd in de gaststaat heeft geleefd, zullen er ernstige redenen vereist zijn voor diens verwijdering.

TOEPASSING- Dat er sprake is van een inmenging in het familie-en gezinsleven vanverzoeker wordt niet betwist.

" Het wordt niet betwist dat een beëindiging van uw recht op verblijf en een verwijdering van het grondgebied, een inmenging vormt in uw familie-en gezinsleven. "

" Het wordt niet betwist dat het beëindigen van uw verblijf een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. "

Op basis van bovenstaande wordt er dus eveneens niet betwist dat verzoeker wel degelijk een gezins- en familieleven heeft in België.

a. De verwerende partij stelt dat mevrouw S. (...) samen met jullie zoon, na uw vrijstelling uit de gevangenis het gezinsleven elders kan verderzetten.

Mevrouw S. (...) is geboren en getogen in België. Zij heeft geen enkele binding met een ander land. Haar hele hebben en houden, haar centrum van belangen is in België gelegen. Haar familie is woonachtig in België.

Onomwonden stelt men dat mevrouw S. (...) eenvoudig zich kan begeven naar elders, zij heeft tijd om zich daarop voor te bereiden. Zij zou al kunnen beginnen met het leren van de taal. Verwerende partij heeft duidelijk geen enkele informatie ingewonnen over mevrouw S. (...) haar leven hier. Men stelt zonder meer dat zij louter wat moeilijkheden zou ondervinden, maar dat dit geen onoverkomelijke hinderpalen zouden zijn. Men heeft niet eens nagekeken of zij hier werkt, of zij hier familie heeft,... men poneert gewoon stellingen.

Contacten met familie en vrienden kunnen worden onderhouden middels korte bezoeken of middels moderne communicatiemiddelen.

Wat men vraagt is niets meer of minder dat mevrouw S. (...) die hier geboren en getogen is, enkel Nederlands spreekt, al haar sociale contacten en familie hier heeft, haar hebben en houden achterlaat om zich te begeven naar een plaats waar zij niets of niemand kent, de taal niet spreekt en vanaf nul moet beginnen. Dit vormt een flagrante schending van artikel 8 EVRM. Ook mevrouw S. (...) heeft recht

om bescherming van haar privéleven. Door de fout van haar partner dient zij afscheid te nemen van al wat haar lief is. Men mag niet het onredelijke verwachten.

Bovendien verliest de Belgische overheid uit het oog dat de partner van verzoeker een verblijfsrecht heeft in België en dat dit niet impliceert dat zij zich zo maar elders zal kunnen vestigen of zo gemakkelijk zal kunnen reizen. Haar nationaliteit is bovendien nog niet definitief bewezen.

b. Daarnaast is er ook een belangrijke en bijzondere verhouding tussen verzoeker en diens ouders. Verzoeker heeft voorafgaand aan zijn vasthouding steeds gewoond bij zijn ouders om hen te helpen en te ondersteunen. Heden woont de partner van verzoeker en diens zoontje nog steeds in bij de ouders, met datzelfde doel. De verwerende partij stelt dat een louter verblijven op dezelfde woonplaats geen bewijs vormt van een afhankelijkheidsband. Nochtans is deze band er degelijk wel. De ouders van verzoeker zijn erg met hem begaan. Zo contacteren zij regelmatig diens raadsman voor de stand van zaken, bezoeken zij hun zoon regelmatig,...

c. Er is geen enkele band met het land van herkomst. Verwerende partij laat na om te duiden wat het land van herkomst is. Is dit Kosovo, plaats waar verzoeker is geboren? Of is dit Servië, het land waar zijn ouders afkomstig van zijn?

Men stelt dat verzoeker stelt dat hij geen familie of kennissen meer zou hebben in zijn land van herkomst en nalaat daar bewijs van voor te leggen. Verzoeker kan uiteraard geen negatief bewijs voorleggen, wat je niet hebt, kan je niet bewijzen. De omstandigheden van het dossier spreken toch wel boekdelen. Verzoeker is geboren in Kosovo en is toen hij twee maanden oud was reeds in België aangekomen. Hoe kan hij überhaupt kennissen hebben in Servië/Kosovo? Het administratief dossier toont bovendien ook aan dat e hele familie van verzoeker in België wettig verblijf heeft. Zijn moeder en merendeel van zijn broers hebben tevens de Belgische nationaliteit.

Belangrijk in dat verband is ook te vermelden dat er wél een familieleven bestaat in België, maar niet in zijn land van oorsprong Kosovo. Verzoeker heeft daar geen enkele familie en dus ook geen enkele kans op het leiden van een gezinsleven aldaar. In dat verband speelt een schending van artikel 8 EVRM ontegensprekelijk wanneer een verblijfsrecht geweigerd wordt in het land waar het enige gezinsleven gesitueerd is.

d. Verzoeker blijft al zijn hele leven in België. Verzoeker is 22 jaar en verblijft al 22 jaar in België. Hij IS Belg.

e. Verzoeker heeft de feiten begaan in juli 2018, dit is bijna drie jaar geleden. Verzoeker heeft fouten gemaakt op jonge leeftijd. Hij heeft zijn les geleerd door de opgelegde gevangenisstraf.

f. Verzoeker zijn nationaliteit is onbekend. Deze van zijn vader Servisch. De nationaliteit van zijn moeder én van zijn drie broers is Belgisch. De nationaliteit van zijn vrouw en kind is niet definitief bewezen.

g. Verzoeker heeft reeds vele jaren een relatie met mevrouw S. (...) en samen hebben zij één minderjarig kind. Verzoeker en mevrouw S. (...) zijn gehuwd volgens de gewoonte op 01.03.2017.

HOGER BELANG VAN HET KIND- In het kader van de belangenafweging die artikel 8 van het EVRM vereist, moet het hoger belang van het kind in overweging worden genomen. Het belang van het kind vormt de eerste overweging in de belangenafweging. Hoewel het hoger belang van het kind op zichzelf niet beslissend is, moet hieraan wel een zeer belangrijk gewicht worden toegekend in de belangenafweging vereist onder artikel 8 EVRM.

Het beginsel van het belang van het kind omvat twee aspecten :

- 1) het behoud van eenheid van gezin;
- 2) het welzijn van het kind.

De impact van een bestreden beslissing op het betrokken kind is een belangrijke overweging. Bijzondere aandacht wordt besteed aan omstandigheden van het betrokken kind zoals leeftijd, hun situatie in het gastland en het land van herkomst en de mate waarin zij afhankelijk zijn van de ouders.

TOEPASSING- Verzoeker zal strafeinde bereiken op 04.04.2031. Het zoontje van verzoeker zal dan 11 jaar oud zijn. Dit betekent dat hij dan al 11 jaar lang hier is opgegroeid, de taal kent, hier zijn vriendjes en vriendinnetjes heeft en hier naar school gaat. Het is absoluut niet in het welzijn van een kind om op 11 jarige leeftijd gevraagd te worden alles wat hij kent achter te laten om te gaan naar een volstrekt onbekend land zowel voor zijn ouders als voor hem. Hij wordt losgetrokken van alles wat hij kent. Vrienden, school, maar ook van zijn grootouders, tantes en nonkels, neven en nichten,... Een jong kind voorbereiden op zoiets kan men niet in alle redelijkheid een serieus alternatief vinden. Bovendien is verzoeker ook belangrijk voor de emotionele ontwikkeling van zijn kind.

Wat betreft het behoud van de eenheid van gezin, is ook de optie waarbij mevrouw S. (...) met het zoontje in België blijft en verzoeker het land verlaat geen volwaardig alternatief. Van het behoud van eenheid van gezin, is er zo geen sprake. Men stelt dat men vrijelijk in en uit België kan reizen tijdens schoolvakanties. Ten eerste dienen er in huidige corona-pandemie al vraagtekens geplaatst te worden bij dat vrijelijk reizen. Ten tweede zijn er uiteraard ook ernstige financiële implicaties.

Bovendien verliest de Belgische overheid uit het oog dat de partner van verzoeker een verblijfsrecht heeft in België en dat dit niet impliceert dat zij zich zo maar elders zal kunnen vestigen of zo gemakkelijk zal kunnen reizen. Haar nationaliteit is bovendien nog niet definitief bewezen.

Indien verzoeker het grondgebied dient te verlaten, zal hij gescheiden worden van zijn familie. De bestreden beslissing maakt zowel in hoofde van verzoeker een flagrante schending uit van zijn recht op de eerbiediging van een privé, familie- en gezinsleven als in hoofde van mevrouw S. (...), zijn zoontje en zijn familie. Een scheiding met België maakt het voor verzoeker aldus volstrekt onmogelijk om een normale relatie te onderhouden Het zou de familiale banden doorknippen.

Momenteel is er een fysiek contact tussen verzoeker, mevrouw S. (...) en zijn zoontje.. Het spreekt voor zich dat een mailtje, of een telefoontje dit geenszins kunnen vervangen, zelfs nog maar aan tegemoet kunnen komen.

Ook de mogelijkheid tot het “periodiek reizen naar de plaats waar verzoeker verblijft” dient ernstig genuanceerd te worden. Uiteraard dient bij elke reis rekening gehouden te worden met de schoolvakanties. Het kindje van verzoeker zal immers spoedig naar school gaan en mevrouw S. (...) en het zoontje kunnen elkaar dan ook enkel zien in periodes van schoolvakanties. Dit zijn overigens ook de drukker periodes om op reis te gaan en bijgevolg ook de duurdere periodes. Het zal financieel gezien moeilijk zijn om contact financieel te organiseren.

Bovendien is het in deze coronatijden maar de vraag of men nog zo vlot zal kunnen reizen. En als men al mag reizen, of hiervoor dan geen quarantaineperiodes gerespecteerd dienen te worden. Gezien de quarantaineperiode bepaald wordt op 14 dagen, is het quasi onmogelijk om op bezoek te komen. Een schoolvakantie duurt vaak slechts maar één week, hooguit twee weken, met uitzondering van de grote vakantie.

Het disproportionele karakter van de bestreden beslissing wordt frappanter wanneer men beseft dat verzoeker zijn rol als vader hem volledig uit handen wordt genomen.. Door deze weigering zal hij deze rol niet kunnen opnemen in de meest belangrijke levensjaren van zijn zoontje. Hij zal zijn vader ook niet leren kennen in deze opvoedende rol.

Dat de bestreden maatregel een inmenging vormt staat aldus vast. Dat deze inmenging geoorloofd is, kan men bezwaarlijk hoog houden.

***

Het einde aan het verblijf en de uitwijzing van verzoeker zou een ernstig en onherstelbaar nadeel berokkenen aan hemzelf, zijn partner, zijn kind en zijn familie.

Dit nadeel is niet proportioneel aan het eventuele nadeel dat de Belgische Staat zou ondervinden indien verzoeker verder in België verblijft.

Een scheiding met België maakt het voor verzoeker aldus volstrekt onmogelijk om een normale relatie te onderhouden met zijn kind, partner en familie.

Om deze redenen schenden de bestreden beslissingen art. 8 E.V.R.M.

Uit voorgaande volgt dat verzoekers recht op een privé-en gezinsleven geschonden wordt door de bestreden beslissing. Het is eerstens duidelijk dat de bestreden beslissing een inmenging in het privé-en gezinsleven van verzoeker en zijn recht op een familiaal leven zoals vervat in artikel 8 EVRM, vormt. Diepe en harmonieuze sociale en affectieve banden die verzoeker heeft geweven in België sedert zijn aankomst worden op ernstige wijze verbroken door de uitvoering van de bestreden beslissing.

In diezelfde zin werd overigens meermaals in de rechtspraak geoordeeld:

- RvV n° 98.126 dd. 28 februari 2013:

"Het is in casu absoluut misplaatst en onevenredig twee jonge adolescenten gedurende 8 lange jaren de aanwezigheid van hun vader te ontfangen."

- EHRM nr. 50435/99 dd. 31 januari 2006 (Rodrigues da Silva en Hoogkamer/ Nederland):

"De uitwijzing van de moeder zou belangrijke gevolgen hebben op haar familielevens met haar jong kind. Het is duidelijk in het hogere belang van de dochter dat de moeder in Nederland blijft. De economische welvaart van een land heeft niet de bovenhand op de rechten van verzoeksters op grond van artikel 8 EVRM, hoewel de moeder bij de geboorte van haar dochter zich in een onregelmatige situatie bevond in Nederland."

Bovenstaande rechtspraak bevestigt dat er in huidige casus een inbreuk werd gepleegd op artikel 8 EVRM en de bestreden beslissing dient te worden geschorst én vernietigd."

2.1.2. Artikel 8 van het EVRM bepaalt het volgende:

"1. Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privéleven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven niet absoluut is. Het EHRM heeft er bij diverse gelegenheden aan herinnerd dat het EVRM als dusdanig geen enkel recht voor een vreemdeling waarborgt om het grondgebied van een staat waarvan hij geen onderdaan is, binnen te komen of er te verblijven (EHRM 9 oktober 2003, *Slivenko/Letland* (GK), § 115; EHRM 24 juni 2014, *Ukaj/Zwitserland*, § 27). Op grond van een vaststaand beginsel van internationaal recht hebben de verdragsstaten de taak om de openbare orde te waarborgen en om de binnenkomst en het verblijf van niet-onderdanen te controleren (EHRM 26 juni 2012, *Kurić en a./Slovenië* (GK), § 355; zie ook EHRM 3 oktober 2014, *Jeunesse/Nederland* (GK), § 100). De staat is aldus gemachtigd om de voorwaarden voor de binnenkomst, het verblijf en de verwijdering van niet-onderdanen vast te leggen.

Wanneer er sprake is van een situatie van weigering van voortgezet verblijf, zoals een beëindiging van een langdurig verblijfsrecht, dan vormt zulke maatregel een inmenging in de uitoefening van het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven. Bijgevolg dient in dat geval het tweede lid van artikel 8 van het EVRM in overweging te worden genomen. Binnen de grenzen, gesteld door artikel 8, tweede lid, van het EVRM, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien (legaliteit), ze geïnspireerd is door één of meerdere in de deze bepaling vermelde legitieme doelen (legitimiteit) en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om één van deze doelen te bereiken (proportionaliteit). Deze laatste vereiste impliceert dat er een belangenafweging plaatsvindt waarbij een "fair balance" moet worden gevonden tussen het belang van de vreemdeling en diens familie enerzijds, en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde anderzijds (EHRM 9 oktober 2003, *Slivenko/Letland* (GK), § 113; EHRM 23 juni 2008, *Maslov/Oostenrijk* (GK), § 76). In deze belangenafweging moeten vanzelfsprekend alle van betekenis zijnde feiten en omstandigheden kenbaar worden betrokken.

De Raad oefent slechts een wettigheidscontrole uit op de bestreden beslissing. Bijgevolg gaat de Raad na of de verwerende partij alle relevante feiten en omstandigheden in haar belangenafweging heeft betrokken en, indien dit het geval is, of de verwerende partij zich niet ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat die afweging heeft geresulteerd in een "fair balance" tussen enerzijds het belang van een vreemdeling bij de uitoefening van het eventuele privé- en familie- en gezinsleven hier te lande en anderzijds het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het handhaven van de openbare orde.

Deze maatstaf impliceert dat de Raad niet de bevoegdheid bezit om zijn eigen beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. Bijgevolg kan de Raad niet in de plaats van het bevoegde bestuur de concrete belangenafweging doorvoeren (RvS 26 januari 2016, nr. 233.637; RvS 26 juni 2014, nr. 227.900).

De verzoeker beroept zich *in casu* op een gezinsleven en een privéleven in België. In de bestreden akte wordt uitdrukkelijk erkend dat de beëindiging van verzoekers recht op verblijf en de verwijdering van het grondgebied, een inmenging vormt in zijn familie- en gezinsleven alsook in zijn privéleven gezien de duur van zijn verblijf in België.

Binnen de grenzen, gesteld door het tweede lid van artikel 8 van het EVRM, is een dergelijke inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien (legaliteit), ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in dit tweede lid vermelde legitieme doelen (legitimiteit) en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken (proportionaliteit). Staten beschikken over een zekere beoordelingsmarge wat betreft de noodzaak aan inmenging. Vanuit dit laatste standpunt is het de taak van de overheid om te bewijzen dat zij de bekommernis had om een juist evenwicht te bereiken tussen het beoogde doel en de ernst van de inbreuk op het recht op respect van het privé- en/of familie- en gezinsleven (EHRM 19 februari 1998, *Dalia/Frankrijk*, § 52; EHRM 9 oktober 2003, *Slivenko/Letland (GK)*, § 113; EHRM 18 oktober 2006, *Üner/Nederland (GK)*, § 54; EHRM 2 april 2015, *Sarközi en Mahran/Oostenrijk*, § 62). Dit wordt onderzocht aan de hand van 'fair balance'-toets, waarbij wordt nagegaan of een redelijke afweging werd gemaakt tussen de belangen van het individu en de belangen van de samenleving (EHRM 9 oktober 2003, *Slivenko/Letland (GK)*, § 113; EHRM 23 juni 2008, *Maslov/Oostenrijk (GK)*, § 76).

Hoewel artikel 8 van het EVRM geen uitdrukkelijk procedurele waarborgen bevat, stelt het EHRM dat de besluitvormingsprocedure, die leidt tot maatregelen die een inmenging uitmaken op het privé- en gezinsleven, billijk moet verlopen en op passende wijze rekening moet houden met de belangen die door artikel 8 van het EVRM worden gevrijwaard. Deze procedurele vuistregel is volgens het EHRM tevens van toepassing zowel op situaties waar sprake is van een weigering van voortgezet verblijf (EHRM 11 juli 2000, *Ciliz/Nederland*, § 66). Staten gaan hun beoordelingsmarge te buiten en schenden artikel 8 van het EVRM wanneer zij falen op zorgvuldige wijze een redelijke belangenafweging te maken (EHRM 28 juni 2011, *Núñez/Noorwegen*, § 84; EHRM 10 juli 2014, *Mugenzi/Frankrijk*, § 62).

In voorkomend geval wordt de bestreden beslissing genomen krachtens artikel 22, § 1, 3°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), waarvan de bepalingen dienen beschouwd te worden als zijnde maatregelen die, binnen een democratische samenleving, nodig zijn om de toegang en het verblijf van niet-nationale onderdanen op het nationale grondgebied te controleren en om 's lands openbare orde te vrijwaren. De bestreden beslissing kent aldus een wettelijke basis en zij streeft een legitiem doel na.

De inmenging in het gezins-/privéleven van de verzoeker is bijgevolg formeel in overeenstemming met de afwijkende omstandigheden, beoogd in artikel 8, lid 2, van het EVRM.

Vervolgens moet worden onderzocht of de inmenging noodzakelijk is, met name of de inmenging gerechtvaardigd wordt door een dwingende maatschappelijke behoefte en proportioneel is met het nagestreefde doel (EHRM 19 februari 1998, *Dalia/Frankrijk*, § 52; EHRM 9 oktober 2003, *Slivenko/Letland (GK)*, § 113; EHRM 18 oktober 2006, *Üner/Nederland (GK)*, § 54; EHRM 2 april 2015, *Sarközi en Mahran/Oostenrijk*, § 62).

Deze laatste vereiste impliceert dat er een belangenafweging plaatsvindt waarbij een 'fair balance' moet worden gevonden tussen het belang van de vreemdeling en diens familie enerzijds, en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de

openbare orde anderzijds (EHRM 9 oktober 2003, *Slivenko/Letland* (GK), § 113; EHRM 23 juni 2008, *Maslov/Oostenrijk* (GK), § 76).

In deze belangenafweging moeten vanzelfsprekend alle van betekenis zijnde feiten en omstandigheden kenbaar worden betrokken. Waar overwegingen van openbare orde of nationale veiligheid een rol spelen, *quod in casu*, heeft het EHRM een aantal welbepaalde criteria geformuleerd die nationale overheden in het maken van een billijke belangenafweging moeten leiden, namelijk de zogenaamde *Boultif/Üner*-criteria (EHRM 2 juni 2015, nr. 6009/10, *K.M./Zwitserland*, § 51). Het betreft:

- (1) de aard en ernst van het gepleegde misdrijf;
- (2) de duur van het verblijf in het gastland;
- (3) het tijdsverloop sinds het misdrijf en het gedrag van betrokkene tijdens die periode;
- (4) de nationaliteit van alle betrokkenen;
- (5) de gezinssituatie van de betrokkene, zoals de duur van het huwelijk alsook andere factoren die getuigen van een daadwerkelijk gezinsleven;
- (6) de vraag of de (huwelijks)partner op de hoogte was van het misdrijf bij de totstandkoming van de gezinsband;
- (7) de vraag of er kinderen zijn geboren uit dit huwelijk en, als dit het geval is, hun leeftijd;
- (8) de ernst van de moeilijkheden die de (huwelijks)partner zal ondervinden indien hij/zij de vreemdeling zou volgen naar het land waarheen deze laatste kan worden uitgewezen, met name of er belemmeringen zijn die een terugkeer naar het land van herkomst bemoeilijken.

Uit de uitspraak van het EHRM inzake *Üner* (EHRM 18 oktober 2006, *Üner/Nederland* (GK), §§ 55-58) volgt dat naast de voormelde *Boultif*-criteria desgevallend ook in de belangenafweging moeten worden betrokken:

- (9) het belang en welzijn van de kinderen, in het bijzonder de ernst van de problemen die de kinderen waarschijnlijk zouden ondervinden in het land van herkomst van de vreemdeling;
- (10) de hechtheid van de sociale, culturele en familiebanden van de vreemdeling met het gastland en met zijn land van herkomst.

Het gewicht dat aan elk van de respectievelijke criteria moet worden gehecht, varieert naargelang de specifieke omstandigheden van de voorliggende zaak (EHRM 23 juni 2008, *Maslov/Oostenrijk* (GK), § 70).

De Raad stipt aan dat het derde *Boultif/Üner*-criterium zo is ontworpen om de mate te beoordelen waarin kan worden verwacht dat de betrokken vreemdeling strafbare feiten pleegt. Het is in die zin dat rekening moet worden gehouden met het tijdsverloop sinds het misdrijf en het gedrag van de betrokken vreemdeling tijdens die periode. In het bijzonder moet aan een geruime periode van goed gedrag noodzakelijkerwijze een zekere gewicht worden gegeven in de beoordeling van de bedreiging die een vreemdeling vormt voor de samenleving (EHRM 2 augustus 2001, nr. 54273/00, *Boultif/Zwitserland*, § 51; EHRM 23 juni 2008, nr. 1638/03, *Maslov/Oostenrijk*, § 90; EHRM 12 januari 2010, nr. 47486/06, *A.W. Khan/Verenigd Koninkrijk*, § 41; EHRM 20 september 2011, nr. 8000/08, *A.A./Verenigd Koninkrijk*, § 63 en 68).

Specifiek wat het negende *Boultif/Üner*-criterium betreft, merkt de Raad op dat het beginsel van het belang van het kind twee aspecten omvat, met name het behoud van de eenheid van het gezin enerzijds, en het welzijn van het kind anderzijds (EHRM 6 juli 2010, nr. 41615/07, *Neulinger en Shuruk/Zwitserland* (GK), §§ 135-136).

In zijn arrest *Jeunesse* oordeelde het EHRM dat, hoewel het hoger belang van het kind op zichzelf niet beslissend is, hieraan wel een belangrijk gewicht moet worden toegekend in de belangenafweging vereist onder artikel 8 van het EVRM.

Dit betekent dat nationale overheden, in beginsel, aandacht moeten besteden aan de uitvoerbaarheid, de haalbaarheid en de proportionaliteit van een verblijfs- en/of verwijderingsmaatregel die wordt getroffen ten aanzien van een ouder met vreemde nationaliteit om daadwerkelijke bescherming te verlenen en voldoende gewicht te geven aan de belangen van de kinderen die er rechtstreeks door worden geraakt (EHRM 3 oktober 2014, *Jeunesse/Nederland* (GK), § 109).

De impact van een beslissing op de betrokken kinderen is dan ook een belangrijke overweging. De omstandigheden van de betrokken kinderen, zoals hun leeftijd, hun situatie in het gastland en het land van herkomst en de mate waarin zij afhankelijk zijn van hun ouders, verdienen bijzondere aandacht (EHRM 3 oktober 2014, *Jeunesse/Nederland* (GK), § 118). In wezen komt deze afweging neer op de vraag naar het aanpassingsvermogen van de betrokken kinderen, met name de vraag of zij zich kunnen aanpassen aan een andere omgeving (EHRM 18 oktober 2006, *Üner/Nederland* (GK), § 64).

Hoewel het beginsel van het belang van het kind in principe geldt in alle beslissingen die kinderen raken, heeft het EHRM ook verduidelijkt dat wanneer een verblijfs- en/of verwijderingsmaatregel wordt getroffen ten aanzien van een ouder met vreemde nationaliteit wegens strafrechtelijke veroordelingen, de beslissing in de eerste plaats de dader van de strafbare feiten betreft. Bovendien blijkt uit de rechtspraak van het EHRM dat in zulke zaken de aard en ernst van het misdrijf of de strafrechtelijke antecedenten kunnen opwegen tegen andere criteria waarmee rekening moet worden gehouden (EHRM 11 december 2016, nr. 77036/11, *Salem/Denemarken*, § 76; EHRM 16 mei 2017, nr. 25748/15, *Hamesevic/Denemarken*, § 40 (niet-ontvankelijkheidsbeslissing); EHRM 23 oktober 2018, nr. 25593/14, *Assem Hassan Ali/Denemarken*).

De verzoeker verwijst vooreerst naar zijn gezinsleven met mevrouw S. en hun zoon.

Er moet *in casu* worden onderzocht of de inmenging noodzakelijk is, met name of de inmenging wordt gerechtvaardigd door een dwingende maatschappelijke behoefte en proportioneel is met het nagestreefde doel (EHRM 18 oktober 2006, *Üner/Nederland* (GK), § 54; EHRM 2 juni 2015, nr. 6009/10, *K.M./Zwitserland*, § 51 en 53). Zoals uiteengezet, vereist dit dat de staatssecretaris een zorgvuldige en redelijke afweging moet maken tussen het belang van de verzoeker en diens gezin en familie enerzijds en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het handhaven van de openbare orde anderzijds.

De Raad stelt vast dat de staatssecretaris middels een omstandig gemotiveerd besluit overgaat tot zulke belangenafweging. Dienaangaande kan worden gewezen op de volgende motieven die in de bestreden akte zijn opgenomen:

“U heeft een relatie met S. J. (...) (geboren op (...).1999 te Antwerpen, onbekende nationaliteit, B-kaart geldig tot 20.04.2023). Jullie hebben samen een zoon, K. N. (...) (geboren op 11.12.2019 te Pelt, erkend door u op 20.11.2020, onbekende nationaliteit). Het is onduidelijk hoelang u reeds een relatie heeft met mevrouw, u verschaft geen verdere details in dit verband. Uw partner staat op hetzelfde adres als uw ouders (en u) ingeschreven sinds 03.12.2018 en uw zoon verblijft er sinds zijn geboorte. Zij bezoekt u regelmatig in de gevangenis al dan niet met jullie zoon. Het is niet onredelijk aan te nemen dat zij toen zij bij u en uw ouders kwam wonen op de hoogte was (of had moeten zijn) van de feiten die u pleegde, van de mogelijke gevolgen hiervan op uw verblijf en op jullie toekomstige gezinssituatie. Zij bezocht u immers reeds een eerste keer in de gevangenis op 20.07.2018.

Uw partner kan er voor opteren om u, samen met jullie zoon, te vervoegen, na uw vrijstelling uit de gevangenis, daar waar u gaat wonen. Er zijn geen elementen in uw dossier die er op wijzen dat uw gezinsleven enkel in België verdergezet kan worden. De eenheid van gezin kan logischerwijze behouden blijven op een plaats buiten België.

Er kan aangenomen worden dat uw partner banden met België opgebouwd heeft tijdens haar legaal verblijf in België, ze werd immers in België geboren. Er is echter niet aangetoond dat er in hoofde van mevrouw S. (...) sprake is van hinderpalen die het voor haar bijzonder moeilijk zouden maken om het gezinsleven elders verder te zetten. Het loutere feit dat zij moeilijkheden zou kunnen ondervinden, volstaat niet. Noch betekent het feit dat zij in België geboren werd, dat zij zich elders niet zou kunnen aanpassen. Bovendien beschikt zij nog over enige tijd voor uw vrijstelling uit de gevangenis om zichzelf en jullie zoontje voor te bereiden om het gezinsleven elders uit te bouwen, bijvoorbeeld door reeds te beginnen met het studeren van de taal indien zij enkel Nederlands zou spreken. Zij is net als u van Rom-origine en mogelijks spreekt zij een andere taal dan het Nederlands met u en/of uw ouders en zoon. De contacten met familie en vrienden die ze in België heeft, kunnen ook op een andere manier worden onderhouden middels korte bezoeken of middels moderne communicatiemiddelen.

U bereikt strafeinde op 04.04.2031. Mogelijks geniet u eerder een gunstmaatregel. Uw zoon zal dus ten hoogste 11 jaar oud zijn wanneer u vrijgesteld wordt. Gezien deze jonge leeftijd kan redelijkerwijze verondersteld worden dat hij zich makkelijk aan nieuwe omstandigheden zou kunnen aanpassen.

Bovendien kan hij, indien jullie ervoor kiezen deze piste te bewandelen, reeds voorbereid worden op een vertrek uit België.

Er zijn geen gegevens beschikbaar waaruit blijkt dat zijn welzijn afhankelijk zou zijn van een gespecialiseerde infrastructuur die enkel in België beschikbaar is.

Uw partner kan er uiteraard ook voor kiezen om, na uw vrijstelling, samen met jullie zoon in België te blijven en het contact met u te blijven onderhouden via de moderne communicatietechnieken zoals internet en/of telefoon. Bovendien kan zij België vrijelijk in en uitreizen en tijdens schoolvakanties met N. (...) op bezoek komen daar waar u zal verblijven. Niets wijst er op dat dH niet mogelijk zou zijn. Uw zoon werd geboren tijdens uw detentie. Gezien u zware feiten gepleegd heeft zit u een langdurige detentie uit. Zowel uw partner als uw zoon zullen gewend zijn aan uw afwezigheid waardoor een uitwijzing wanneer u aan justitie voldaan heeft, een minder ingrijpende verandering in hun leven zou teweeg brengen.

Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM heeft de uitwijzing van een ouder die niet samenwoont met zijn minderjarig kind niet dezelfde ontwrichtende impact op het leven van dit kind als de uitwijzing van de ouder die wel als een gezin samenwoont met zijn minderjarig kind, zeker indien contact via telefoon en internet mogelijk blijft en er voor het kind geen beletsel bestaat om deze ouder te gaan opzoeken in diens land van herkomst. (EHRM 18 oktober 2006, Uner/Nederland; EHRM 8 januari 2009, Grant / het Verenigd Koninkrijk; EHRM 17 februari 2009, Onur/het Verenigd Koninkrijk). Hoewel het beginsel van het belang van het kind in principe geldt in alle beslissingen die kinderen raken, heeft het EHRM ook verduidelijkt dat wanneer een verblijfs- en of verwijderingsmaatregel wordt getroffen ten aanzien van een ouder met vreemde nationaliteit wegens strafrechtelijke veroordelingen, de beslissing in de eerste plaats de dader van de strafbare feiten betreft. Bovendien blijkt uit de rechtspraak van het EHRM dat in zulke zaken de aard en ernst van het misdrijf of de strafrechtelijke antecedenen kunnen opwegen tegen andere criteria waarmee rekening moet worden gehouden (EHRM 11 december 2016, nr. 77036/11, Salem/Denemarken, § 76; EHRM 16 mei 2017, nr. 25748/15, Hamesevic/Denemarken, § 40 (niet-ontvankelijkheidsbeslissing)). Uit hetgeen supra besproken werd, blijkt dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die de beëindiging van uw verblijf noodzakelijk maken. De actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging die u door uw persoonlijk gedrag vormt voor de openbare orde en openbare veiligheid weegt zwaarder dan uw belangen en de belangen van uw gezin."

Vooreerst weze het nogmaals benadrukt dat het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven en voor het familie- en gezinsleven niet absoluut is en de staatssecretaris in de bestreden beslissing vaststelt dat de verzoeker een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die een beëindiging van het verblijf van de verzoeker in België rechtvaardigen en vereisen.

De verzoeker erkent dat hij werd veroordeeld op 24 juni 2020 en op 26 augustus 2020 tot gevangenisstraffen van zeven en vijf jaar. Hij hekelt evenwel dat er geen opslorping heeft plaatsgevonden, zodat voor de feiten die in een kort tijdsbestek werden gepleegd en van dezelfde aard zijn slechts één straf zou worden opgelegd.

De verzoeker werd veroordeeld door het hof van beroep te Antwerpen op 24 juni 2020 en 26 augustus 2020 tot een gevangenisstraf van respectievelijk zeven en vijf jaar. Het gegeven dat de verzoeker voor de door hem gepleegde feiten niet één gezamenlijke straf opgelegd kreeg, komt aan het oordeel van de strafrechter toe. Er blijkt niet dat de verzoeker tegen voornoemde arresten in cassatie ging. Wat er ook van zij, dit alles doet geen afbreuk aan de feiten die de verzoeker pleegde, noch aan het vastgestelde ernstige reëel en actueel gevaar dat van verzoekers gedragingen uitgaat.

In tegenstelling tot wat de verzoeker voorhoudt, verwijst de staatssecretaris ter onderbouwing van de ernstige redenen van openbare orde niet louter naar de strafrechtelijke veroordelingen in zijn hoofd en de in juli 2018 gepleegde feiten. In de bestreden beslissing wordt wel degelijk verwezen naar de specifieke feitelijke omstandigheden, die zeer ernstig zijn, en naar zijn concrete ingesteldheid. Zo wordt gesteld dat de verzoeker op 13 juli 2018 samen met drie vrienden de woning van F.D. binnenging met het oog op het stelen van drugs en geld, er werd een iPhone ontvreemd en de verzoeker duwde een pistool tegen de borst van het slachtoffer. Na hulpgeroep vluchtte hij weg. Op 8 november 2018 drong de verzoeker samen met kompanen de woning van een 72-jarige alleenstaande man binnen om deze te overvallen na een tip van diens poetsvrouw. Het slachtoffer werd naakt, verward en met bebloed aangezicht door de politiediensten aangetroffen en werd met levensbedreigende verwondingen afgevoerd naar het ziekenhuis waar men verschillende botbreuken in het gezicht vaststelde, alsook een

zeer ernstig craniocerebraal trauma, het slachtoffer leed aan een verstoorde geheugenfunctie en taalvaardigheid en moest maanden revalideren. De staatssecretaris benadrukt ook de recidive in hoofde van de verzoeker. De verzoeker recidiveerde terwijl hij onder voorwaarden was vrijgesteld en uitgerekend één dag na het laatste gesprek met de justitieassistentie waarbij de verzoeker verklaarde dat hij de intentie had om aan zijn toekomst te werken en zijn crimineel gedrag achterwege te laten, pleegde hij opnieuw zwaarwichtige feiten. De staatssecretaris verwijst naar het vonnis van de correctionele rechtbank te Hasselt waarin het handelen van de verzoeker wordt omschreven als getuigend van een verlaagd normbesef en een gevaarlijke asociale ingesteldheid. Tevens wordt gewezen op de trauma's van de slachtoffers en op het stijgend onveiligheidsgevoel in de maatschappij, veroorzaakt door de feiten die de verzoeker pleegde. De staatssecretaris overweegt verder dat de gedragingen van de verzoeker getuigen van een totaal gebrek aan respect voor de rechtsregels van de Belgische maatschappij, een verontrustend gebrek aan normbesef, een immorele, oneerlijke ingesteldheid, een gewelddadige en gevaarlijke persoonlijkheid, en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale, morele en economische waarden. De staatssecretaris overweegt dat uit de feiten blijkt dat de verzoeker een asociaal, onbetrouwbaar en gewelddadig karakter heeft, dat het handelen van de verzoeker getuigt van een voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid en de stoutmoedigheid van de feiten wijzen op een zware criminele inborst. De staatssecretaris besluit dan ook dat de verzoeker een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen zijn van openbare orde die een beëindiging van zijn verblijfsrecht in België rechtvaardigen en zelfs vereisen.

De verzoeker betoogt verder dat de staatssecretaris op geen enkele wijze aantoont dat de bedreiging nog actueel is. De verzoeker meent dat er nergens een verwijzing wordt gemaakt naar zijn huidige ingesteldheid. De verzoeker voert aan dat er geen gesprek met hem plaatsvond waarin werd gepeild naar diens actueel gedrag of dat navraag werd gedaan bij de gevangenisdirecteur, de sociale dienst, enz.

De Raad wijst er dienaangaande op dat de verzoeker op 7 april 2019 werd aangehouden en op 8 april 2019 onder aanhoudingsmandaat werd geplaatst. Sindsdien verblijft de verzoeker in de gevangenis. Tijdens een verblijf in de gevangenis is de vrijheid om het eigen gedrag te bepalen aan ernstige beperkingen onderworpen, zodat het eventuele gunstige gedrag onder detentie op zich nog niet volstaat opdat de betrokkene geen gevaar meer zou vormen voor de openbare orde eens deze in vrijheid wordt gesteld. Verder brengt de verzoeker in dit verband geen enkel stavingstuk bij. Waar de verzoeker thans de verweerder een gebrek aan onderzoek verwijt, wordt er bovendien op gewezen dat het de verzoeker vrijstond om in het kader van de uitoefening van het hoorrecht elementen in dit verband aan de verweerder voor te leggen, hetgeen hij niet heeft gedaan.

In dit verband wordt in de bestreden beslissing bovendien op goede en redelijke gronden gewezen op de recidive van de verzoeker. De verzoeker werd op 16 juli 2018 onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis, op 24 augustus 2018 werd hij voorlopig vrijgelaten onder strikte voorwaarden en op 8 november 2018 pleegde hij nieuwe feiten. De verzoeker recidiveerde terwijl hij onder voorwaarden was vrijgesteld en uitgerekend één dag na het laatste gesprek met de justitieassistentie waarbij de verzoeker verklaarde dat hij de intentie had om aan zijn toekomst te werken en zijn crimineel gedrag achterwege te laten, pleegde hij opnieuw zwaarwichtige feiten.

In de thans voorliggende omstandigheden overtuigt de verzoeker niet dat het tijdsverloop sinds de gepleegde feiten en zijn gedrag in die periode van die aard zijn dat deze maken dat het actueel karakter van de vastgestelde ernstige redenen van openbare orde niet langer blijkt.

In de voorliggende omstandigheden toont de verzoeker met zijn vage beweringen niet aan dat het kennelijk onredelijk is waar de staatssecretaris oordeelt dat zijn persoonlijke gedragingen en zijn ingesteldheid wel degelijk wijzen op een ernstig en nog steeds actueel gevaar voor de openbare orde.

De verzoeker argumenteert voorts dat zijn partner, mevrouw S., geboren en getogen is in België, dat zij geen enkele binding heeft met een ander land, dat haar hele hebben en houden en het centrum van haar belangen in België is gelegen en dat haar volledige familie hier woont. De verzoeker hekelt dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat mevrouw S. zich naar elders kan begeven en zij de tijd heeft om zich daarop voor te bereiden. De verzoeker hekelt dat de verweerder niet heeft nagekeken of mevrouw S. hier werkt en of zij hier familie heeft, en dat men gewoon zaken poneert. De verzoeker betoogt dat de verweerder verwacht dat mevrouw S., die hier geboren en getogen is, enkel Nederlands spreekt en al haar sociale contacten en familie hier heeft, haar hebben en houden dient achter te laten

om zich te begeven naar een plaats waar zij niemand kent, de taal niet spreekt en vanaf nul moet beginnen, wat volgens de verzoeker een flagrante schending van artikel 8 van het EVRM inhoudt. Ook mevrouw S. heeft volgens de verzoeker recht op de bescherming van haar privéleven.

De verzoeker meent dat ook rekening moet worden gehouden met het hoger belang van zijn minderjarig kind. Hij werpt op dat hij zijn strafeinde zal bereiken op 4 april 2031 en zijn zoon dan elf jaar oud zal zijn, en het absoluut niet conform het welzijn van het kind is om op 11-jarige leeftijd alles wat hij kent achter te laten om naar een voor hem volstrekt onbekend land te gaan en te worden losgerukt van alles wat hij hier kent. De verzoeker geeft mee dat ook hij als vader belangrijk is voor de emotionele ontwikkeling van zijn kind.

Daarnaast wordt in de bestreden beslissing ook gewag gemaakt van de optie waarbij mevrouw S. en hun kind in België blijven en enkel de verzoeker het land verlaat. De verzoeker ziet dit niet als een volwaardig alternatief omdat zo de eenheid van het gezin niet behouden blijft.

De verzoeker acht de bestreden beslissing disproportioneel omdat hem zijn rol als vader wordt ontnomen.

In de bestreden beslissing wordt er in dit verband op gewezen dat de zoon van de verzoeker werd geboren tijdens de detentie van de verzoeker en dat, gelet op de langdurige detentie, zowel de zoon als de partner gewend zullen zijn aan de afwezigheid van de verzoeker waardoor een uitwijzing een minder ingrijpende verandering in hun leven zal teweeg brengen. De staatssecretaris verwijst ter zake naar rechtspraak van het EHRM waarin gesteld wordt dat de uitwijzing van de niet-samenwonende ouder niet dezelfde ontwrichtende impact heeft als de uitwijzing van de ouder die wel samenleeft met het minderjarige kind, zeker als contact via telefoon en internet mogelijk blijft en er voor het kind geen beletsel is om deze ouder te gaan opzoeken in diens land van herkomst. De staatssecretaris verwijst eveneens naar rechtspraak van het EHRM waarin verduidelijkt wordt dat wanneer een verblijfs- en of verwijderingsmaatregel wordt getroffen ten aanzien van een ouder met vreemde nationaliteit wegens strafrechtelijke veroordelingen, de beslissing in de eerste plaats de dader van de strafbare feiten betreft, hoewel het beginsel van het belang van het kind in principe geldt in alle beslissingen die kinderen raken. De staatssecretaris concludeert dat uit wat hoger in de bestreden beslissing besproken werd, blijkt dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die de beëindiging van verzoekers verblijf noodzakelijk maken en de actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging die de verzoeker door zijn persoonlijk gedrag vormt voor de openbare orde en openbare veiligheid zwaarder doorweegt dan zijn belangen en die van zijn gezin.

Zoals hoger reeds gesteld, is het recht op de eerbiediging van het gezinsleven en het hoger belang van het kind geen absoluut recht, en is het de Belgische staat wel degelijkheid toegestaan om maatregelen te nemen die een inmenging uitmaken op de door artikel 8 van het EVRM beschermde belangen indien deze inmenging - op grond van een evenwichtige afweging tussen het belang van de vreemdeling en diens familie enerzijds, en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde anderzijds - noodzakelijk is voor de bescherming van 's lands openbare orde en ter voorkoming van strafbare feiten. De verzoeker beperkt zich in wezen tot het opnieuw benoemen van zijn gezinsbelangen en de belangen van zijn zoon en tot de enkele kritiek dat de bestreden maatregel deze belangen schaadt, doch hiermee toont hij nog niet aan dat op grond van een onredelijke belangenafweging werd geoordeeld dat de actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging die hij door zijn persoonlijk gedrag vormt voor de openbare orde en openbare veiligheid, de inmenging in het gezinsleven (met inbegrip van het hoger belang van het kind) rechtvaardigt.

De verzoeker geeft aan dat de nationaliteit van mevrouw S. nog niet definitief bewezen is, dat zij een verblijfsrecht heeft in België en dat dit niet impliceert dat zij zich zo maar elders zal kunnen vestigen of zo gemakkelijk zal kunnen reizen. De verzoeker maakt evenwel niet concreet aannemelijk dat mevrouw S., ondanks dat zij geen nationaliteit heeft, niet zou kunnen reizen, dat zij geen verblijfsrecht in een andere staat zou kunnen verwerven of dat zij geen nationaliteit zou kunnen verwerven. In dit verband wordt er ook nog op gewezen dat het strafeinde van de verzoeker pas is voorzien op 4 april 2031.

De Raad ontkent niet dat het voor de partner die geboren en getogen is in België, in geen geval gemakkelijk zal zijn om zich aan te passen aan het leven in Kosovo, maar dit betekent nog niet dat zulks, alle aspecten in acht genomen, voor haar niet redelijkerwijze mogelijk zou zijn.

De verzoeker betoogt tevens dat er in de huidige pandemie vraagtekens moeten worden geplaatst bij de hypothese waarbij mevrouw S. en hun kind in België blijven wonen en zij regelmatig zullen reizen naar het land waar de verzoeker zal verblijven. De verzoeker verwijst naar de thans te respecteren quarantaineperiodes van veertien dagen terwijl schoolvakanties vaak maar één of twee weken duren wat het reizen buiten de grote vakantie *quasi* onmogelijk maakt.

De verzoeker geeft evenwel zelf aan dat zijn strafeinde is voorzien op 4 april 2031. Hij maakt in de huidige stand van de wetenschap echter niet aannemelijk dat er over een kleine tien jaar nog steeds reisrestricties ter bestrijding van de verdere verspreiding van het COVID-19-virus zullen gelden waarbij het niet mogelijk zou zijn om naaste familieleden in een ander land te bezoeken zonder een periode van quarantaine te respecteren.

De verzoeker verwijst daarnaast ook naar het familieleven met zijn ouders met wie hij samenwoonde voordat hij in de gevangenis verbleef. De verzoeker werpt op dat zijn ouders fysiek niet in orde zijn en nood hebben aan zijn zorg. De verzoeker geeft mee dat zijn partner en zijn zoon met dat doel thans bij zijn ouders inwonen. De verzoeker geeft mee dat er, in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing wordt uiteengezet, wel degelijk sprake is van een afhankelijkheidsrelatie met zijn ouders, dat zij erg met hem begaan zijn, dat zij regelmatig zijn raadsman contacteren voor een stand van zaken en dat zij hem regelmatig bezoeken.

In de bestreden beslissing wordt in dit verband als volgt gemotiveerd:

“Vóór u in de gevangenis terecht kwam was u ingeschreven op hetzelfde adres als uw ouders, K. I. (...) (geboren (...).1974, Servische nationaliteit, C-kaart geldig tot 16.03.2021) en A. S. (...) (geboren op (...).1974 te M. (...), Belgische nationaliteit sinds 23.07.2018). U heeft 6 broers ; K. A. (...) (geboren op (...).1988 te Vucitn/Kosovo, vluchtelingenstatus sinds 09.07.2008), K. D. (...) (geboren op (...).1993 te O. (...), Servische nationaliteit, B-kaart geldig tot 14.08.2025), K. N. (...) (geboren op (...).1997 te O. (...), Servische nationaliteit B-kaart geldig tot 30.09.2020), K. A. (...) (geboren op (...).2000 te Antwerpen, Belgische nationaliteit sinds 23.07.2018), K. E. (...) (geboren op (...).2001 te Antwerpen, Belgische nationaliteit sinds 23.07.2018) en K. A. (...) (geboren op (...).2004 te Antwerpen, Belgische nationaliteit sinds 23.07.2018).

Uw twee jongste broers K. E. (...) en K. A. (...) wonen bij uw ouders. Uw andere broers K. D. (...), K. N. (...) en K. A. (...) hebben elk een eigen gezin en kinderen en wonen niet meer op het adres van uw ouders. De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen alsook tussen broers valt enkel onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna : EVRM) indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, anders dan gewoonlijke affectieve banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). U beperkt u zich ertoe te stellen dat uw ouders, broers en hun partners en kinderen op het grondgebied verblijven. Uit uw administratief dossier blijkt niet dat er sprake zou zijn van een bijzondere afhankelijkheid tussen u en één van de vermelde familieleden, zoals vereist in de toepasselijke rechtspraak van het EHRM. Uit de omstandigheid dat u over een vaste feitelijke verblijfplaats beschikt bij uw ouders kan niet ipso facto een band van bijzondere afhankelijkheid tussen u en uw ouders worden afgeleid. Een loutere financiële afhankelijkheid en het inwonen volstaan niet om een bijzondere afhankelijkheid met uw ouders aan te tonen. Financiële ondersteuning kan door de familie gegeven worden, ook als u in het buitenland verblijft. De aanwezigheid van uw ouders heeft u duidelijk niet kunnen behoeden van het plegen van zeer ernstige feiten. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat zij u inmiddels beter zouden kunnen begeleiden. Het gegeven dat (sommige van) uw familieleden u bezoeken in de gevangenis is enkel een bewijs van de normale affectieve banden die een familie met elkaar onderhoudt, maar doet geenszins getuigen van een bijzondere vorm van afhankelijkheid ten opzichte van elkaar. Uw leeftijd, met name bijna 22 jaar oud, laat toe te veronderstellen dat u in staat wordt geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. Bovendien heeft u inmiddels een eigen gezin gesticht. Een morele afhankelijkheidsband die verder reikt dan de gewone affectieve banden en die voldoende blijkt uit de feiten werd niet aangetoond. Uw familieleden kunnen het contact met u onderhouden door u te bezoeken daar waar u zich zal vestigen daar zij op volkomen regelmatige wijze het land in- en uit kunnen reizen. Ook de moderne communicatiemiddelen bieden de mogelijkheid om contact te houden. Ze kunnen u vanuit België ondersteunen bij het opbouwen van uw privéleven in uw herkomstland of elders. Uit niets blijkt dat dit niet mogelijk zou zijn.

Uw oudste broer, K. A. (...) die u in de vragenlijst hoorrecht niet vernoemt als lid van de familie, heeft de vluchtelingenstatus in België. Het is niet geweten of u met hem contacten onderhoudt. In elk geval zal bij uw uitwijzing het contact met deze broer nog mogelijk zijn via de verschillende hedendaagse communicatiekanalen of door ontmoetingen op een plaats waar jullie beiden tijdelijk kunnen verblijven."

Uit de rechtspraak van het EHRM volgt, zoals in de bestreden beslissing ook op goede gronden wordt uiteengezet, dat de relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen enkel onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM valt indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan de gewoonlijke affectieve banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, *Mokrani/Frankrijk*, § 33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, *K.M./Zwitserland*, § 59).

De verzoeker lijkt thans te poneren dat zijn ouders hulp en ondersteuning nodig hebben waardoor hij voorafgaand aan zijn verblijf in de gevangenis bij hen verbleef. De verzoeker laat echter na met enig begin van bewijs te onderbouwen dat zijn ouders niet langer alleen kunnen instaan voor hun huishouden of dat zij niet meer zelfredzaam zouden zijn. Hoe dan kan niet worden betwist dat verzoekers ouders daartoe niet langer op de ondersteuning van de verzoeker kunnen rekenen, nu hij in detentie verblijft. De verzoeker betwist ook niet dat zijn twee jongste broers bij zijn ouders inwonen en hij maakt niet aannemelijk dat zij hun ouders indien nodig niet zouden kunnen ondersteunen.

De verzoeker betoogt dat zijn ouders hem regelmatig bezoeken en regelmatig zijn raadsman contacteren om een stand van zaken te krijgen. In de bestreden beslissing wordt in dit verband als volgt gemotiveerd:

"Het gegeven dat (sommige van) uw familieleden u bezoeken in de gevangenis is enkel een bewijs van de normale affectieve banden die een familie met elkaar onderhoudt, maar doet geenszins getuigen van een bijzondere vorm van afhankelijkheid ten opzichte van elkaar."

Door thans louter te stellen dat er volgens hem wel een afhankelijkheidsrelatie met zijn ouders bestaat, maakt de verzoeker niet concreet aannemelijk dat de motieven in de bestreden beslissing in dat verband kennelijk onredelijk zijn of zouden steunen op onjuiste feitelijke gegevens.

Verder hekelt de verzoeker dat in de bestreden beslissing wordt uiteengezet dat hij stelt geen familie of kennissen meer te hebben in zijn land van herkomst, maar hiervan geen bewijs van heeft voorgelegd. De verzoeker benadrukt dat hij geen negatief bewijs kan voorleggen. De verzoeker verwijst naar het administratief dossier waaruit blijkt dat hij naar België kwam toen hij twee maanden oud was en zijn hele familie in België verblijft waarbij zijn moeder en het merendeel van zijn broers ook de Belgische nationaliteit hebben.

Met zijn betoog viseert de verzoeker de volgende passage uit de bestreden beslissing:

"U zou in uw herkomstland geen familie of kennissen meer hebben doch u laat na om hiervan bewijzen voor te leggen of meer concrete inlichtingen te verstrekken. Er kan in alle redelijkheid verondersteld worden dat iemand van uw familie of vrienden in België nog kennissen of familie hebben in uw land van herkomst waarop een beroep zou kunnen gedaan worden om u op weg te helpen en eventueel tijdelijk op te vangen. Hoe dan ook wordt u op uw leeftijd verondersteld in staat te zijn om uw leven zelfstandig op te kunnen bouwen, al dan niet met de steun van uw familie hier in België. Eén van hen kan u tijdelijk vergezellen naar het herkomstland totdat u uw leven weer op de rails heeft. Financiële ondersteuning kan door de familie gegeven worden, ook als u in het buitenland verblijft, bijvoorbeeld door middel van stortingen. Het is niet onredelijk aan te nemen dat u als volwassen man in staat kan geacht worden om zelfs zonder familie opnieuw een kennissenkring en een sociaal netwerk uit te bouwen buiten België"

Nog los van de vraag of de verzoeker kan worden gevolgd in zijn kritiek over het gebrek aan bewijs van de resterende familieleden en kennissen in zijn land van herkomst, wordt erop gewezen dat de kritiek van de verzoeker geen afbreuk doet aan het motief dat hoe dan ook wordt verondersteld dat hij op zijn leeftijd in staat moet zijn een zelfstandig leven op te kunnen bouwen al dan niet met steun van zijn familie hier in België. De verzoeker laat dit motief van de bestreden beslissing onbesproken. Hij gaat verder ook niet in op de overweging van de staatssecretaris dat één van zijn familieleden hem tijdelijk zou kunnen vergezellen naar zijn land van herkomst totdat de verzoeker zijn leven weer op de rails heeft of dat zijn familieleden hem ook financieel kunnen ondersteunen terwijl hij in het buitenland verblijft. De verzoeker brengt geen concrete elementen naar voor die het motief dat het *"niet onredelijk (is om) aan*

te nemen dat u als volwassen man in staat kan geacht worden om zelfs zonder familie opnieuw een kennissenkring en een sociaal netwerk uit te bouwen buiten België” zouden kunnen ontkrachten.

De verzoeker betoogt dat er geen enkele band is met zijn land van herkomst en de staatssecretaris nalaat om aan te duiden wat zijn land van herkomst is, Kosovo (zijn geboorteplaats), dan wel Servië (land waarvan zijn ouders afkomstig zijn). Hieromtrent merkt de Raad op dat in de aanhef van de bestreden beslissing wordt vermeld dat de verzoeker de Kosovaarse nationaliteit heeft. Verderop wordt nog het volgende gesteld:

“Er werd een document voorgelegd waarin gesteld wordt dat uw geboorte niet geregistreerd zou zijn bij de burgerlijke stand van de gemeente O. (...) en u verklaarde staatloos te zijn. De authenticiteit van het document met betrekking tot het niet geregistreerd zijn van uw geboorte te O. (...) staat niet vast. U legt geen document voor waaruit blijkt dat het statuut van staatloze u werd toegekend, bovendien zou de erkenning tot staatloze op zich u niet automatisch recht op een langer verblijf in België geven. Uw beide ouders en minstens twee van uw broers legden in het verleden een Servisch paspoort voor. Er wordt niet aangetoond dat u geen Servisch paspoort zou kunnen verkrijgen.”

De bevelscomponent van de bestreden akte vermeldt voorts duidelijk dat de verzoeker wordt *“bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen”*. Hieruit blijkt afdoende dat de staatssecretaris voor ogen heeft dat de verzoeker zich naar Servië kan begeven indien hij niet naar Kosovo kan terugkeren. Voorts valt niet in te zien waarop verzoekers verwachting zou berusten dat in de bestreden akte wordt aangeduid wat zijn land van herkomst is. De verzoeker heeft immers bij het uitoefenen van zijn hoorrecht beweerd, doch niet gestaafd, dat hij staatloos is en hij betwist thans niet dat zijn beide ouders en twee van zijn broers in het verleden een Servisch paspoort hebben voorgelegd.

De verzoeker benadrukt voorts nog dat hij al 22 jaar in België verblijft terwijl hij ook 22 jaar oud is.

Het is echter niet betwist dat de verzoeker in 1999 als baby naar België is gekomen. Aanvankelijk verbleef de verzoeker in precair verblijf, maar op 22 september 2010 werd de verzoeker samen met zijn oorspronkelijk gezin gemachtigd tot een verblijf van onbepaalde duur. Er is dus sprake van een langdurig verblijf in het gastland. Verzoekers jeugd en leven speelden zich af in België. De verweerder betwist dit niet en erkent ook dat de verzoeker naar school is geweest in België en hier in het verleden heeft gewerkt. Hij erkent evenzeer dat de verzoeker tijdens dit langdurig verblijf een privé- en gezinsleven in dit land heeft opgebouwd.

Het EHRM sluit als dusdanig niet uit dat in een situatie zoals deze *in casu* voorligt, met name deze van een vreemdeling die sinds jonge leeftijd in het gastland verblijft, en daar langdurig en wettig verblijf houdt, een einde kan worden gesteld van het verblijfsrecht en dat er tevens kan worden overgegaan tot de uitwijzing. Er moeten in deze situatie volgens het Hof wel *“zeer ernstige redenen”* aanwezig zijn die de genomen maatregelen rechtvaardigen en deze moeten proportioneel zijn, gelet op het privé- en gezinsleven van de betrokken vreemdeling (zie bv. EHRM 23 oktober 2018, *Levakovic/Denemarken*; EHRM 20 december 2018, *Cabucak/Duitsland*).

Er werd reeds uitvoerig ingegaan op de door de staatssecretaris in de bestreden beslissing vastgestelde *“ernstige redenen van openbare orde”* die volgens hem rechtvaardigen dat een einde wordt gesteld aan het verblijf van verzoeker en dat aan de verzoeker het bevel wordt gegeven met een langdurig inreisverbod, en die door de verzoeker niet worden ontkracht. De staatssecretaris maakt aan de hand van zijn vaststellingen hieromtrent aannemelijk dat, wat de verzoeker betreft, de vereiste *“zeer ernstige redenen”* aanwezig zijn die de genomen ingrijpende maatregelen op zich kunnen rechtvaardigen.

Waar de verzoeker nog verwijst naar het arrest met nummer 98 126 van 28 februari 2013 van de Raad, dient in herinnering te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5.885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3.679 (c)). Bovendien toont de verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van het vernoemde arrest kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken. Dit geldt des te meer nu in de thans bestreden beslissing in tegenstelling tot de zaak waarnaar verzoeker verwijst wel degelijk wordt gemotiveerd over zijn gezins- en familielevens zodat de verweerder bij het nemen van de bestreden beslissing wel degelijk rekening hield met het gezins- en familielevens van de verzoeker. Aldus laat de verzoeker na om de concrete

motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten of te weerleggen of aan een inhoudelijke kritiek te onderwerpen.

De verzoeker citeert verder ook nog uit het arrest *Rodrigues da Sila en Hoogkamer tegen Nederland* van 31 januari 2006 met nummer 50435/99. Andermaal toont de verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van het vernoemde arrest kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken. De verzoeker gaat eraan voorbij dat een einde wordt gesteld aan zijn legaal verblijf, dat hem bevolen wordt om het grondgebied van de Schengenstaten te verlaten en hem een inreisverbod van tien jaar voor het Schengengrondgebied wordt opgelegd omwille van ernstige redenen van openbare orde, terwijl niet blijkt dat in de zaak waarnaar hij verwijst er sprake is van dergelijke ernstige redenen van openbare orde.

Gelet op de bijzondere omstandigheden van deze zaak, wordt met het thans gevoerde betoog niet aannemelijk gemaakt dat er, gelet op verzoekers privé- en gezinsleven in België of nog het hoger belang van zijn kind, sprake is van elementen die zodanig zwaar wegen dat deze zouden opwegen tegen de vastgestelde ernstige redenen van openbare orde die maken dat de Belgische samenleving moet worden beschermd tegen verzoekers gedragingen. De uitvoerige belangenafweging die blijkt uit de motieven van de bestreden akte, volstaat om de inmenging in verzoekers gezins- en privéleven (met inbegrip van het hoger belang van het kind) te verantwoorden.

Al het voorgaande in acht genomen, oordeelt de Raad dat de staatssecretaris zich in de bestreden beslissing niet ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat er geen sprake is van een schending van artikel 8 van het EVRM.

Een schending van artikel 8 van het EVRM wordt niet aangetoond.

Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. In een tweede middel voert de verzoeker de schending aan van artikel 3 van het EVRM.

Het tweede middel wordt als volgt onderbouwd:

“1.

Artikel 3 EVRM bepaalt dat: “Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. ”

De bestreden beslissing maakt een inbreuk op artikel 3 EVRM. Dit is een absoluut recht. Hierop zijn geen uitzonderingen toestaan.

2.

Op geen enkele wijze in de bestreden beslissing werd er gerept over de situatie van de Roma-zigeuners in Kosovo/Servië.

Nochtans is een uitwijzing van verzoeker naar Servië of Kosovo in strijd met artikel 3 EVRM gelet op de rom-origine van verzoeker. Verzoeker zou daar immers slachtoffer worden van vernederende behandelingen.

Servië

In Servië worden Roma gedwongen uitgezet uit hun woning. Bovendien zijn haatspraak en geweld tegen Roma aanhoudende problemen in Servië. Servië kent een klimaat van straffeloosheid voor anti-Roma haatdelicten. Racistische aanvallen worden vaak niet onderzocht of bestraft. Van politiegeweld tegen Roma is eveneens sprake.

Uit een bezoek van de kinderrechtencommissaris uit België blijkt dat Roma in Servië in extreme armoede leven, geïsoleerd van de rest van de maatschappij. Ze zijn regelmatig het doelwit van racistische aanslagen.

Ook uit het jaarlijkse mensenrechtenrapport van het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken blijkt dat discriminatie en maatschappelijk geweld tegen Roma behoren tot de ernstigste mensenrechtenproblemen in Servië.

Roma die worden gearresteerd lopen risico op mishandeling of een vernederende behandeling.

Amnesty International schrijft dat gemeenschappen van Roma institutionele discriminatie blijven ondergaan, vooral op het gebied van toegang tot duurzame oplossingen voor huisvesting.

Kosovo

Amnesty International is ernstig bezorgd over de gedwongen uitwijzingen van Roma naar Kosovo waar ze terecht komen in een klimaat van geweld en discriminatie. Zolang de Kosovaarse autoriteiten er niet in slagen om de mensenrechten van Roma te garanderen, moeten de EU-lidstaten hen internationale bescherming bieden.

EU-landen die mensen terugsturen naar plaatsen waar ze vervolgd kunnen worden of waar ze op een andere manier in gevaar zijn, overtreden het internationaal recht.

3.

De broer van verzoeker, K. A. (...), heeft niet voor niets de vluchtelingenstatus gekregen in België.

4.

In het geval dat de bestreden beslissing wordt uitgevoerd zal verzoeker ongetwijfeld blootgesteld worden aan ernstige vernederingen in strijd met artikel 3 EVRM."

2.2.2. Artikel 3 van het EVRM bepaalt dat "(n)iemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen". Deze bepaling bekrachtigt een van de fundamentele waarden van elke democratische samenleving en verbiedt in absolute termen folteringen en onmenselijke of vernederende behandelingen, ongeacht de omstandigheden en de handelingen van het slachtoffer (vaste rechtspraak: zie bv. EHRM 21 januari 2011, *M.S.S./België en Griekenland*, § 218).

Waar de verzoeker zich beroept op een schending van artikel 3 van het EVRM, moet hij in de eerste plaats aantonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De verzoeker moet deze beweringen staven met een begin van bewijs en hij dient concrete, op zijn persoonlijke situatie betrokken feiten aan te brengen. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM. Een eventualiteit dat artikel 3 van het EVRM kan worden geschonden, volstaat op zich evenmin (RvS 14 maart 2002, nr. 104.674; RvS 27 maart 2002, nr. 105.233; RvS 28 maart 2002, nr. 105.262; RvS 25 juni 2003, nr. 120.961; RvS 8 oktober 2003, nr. 123.977).

Uit de rechtspraak van het EHRM blijkt echter dat uitzonderlijk, in de zaken waarin een verzoekende partij aanvoert dat zij deel uitmaakt van een groep die systematisch blootgesteld wordt aan een praktijk van slechte behandelingen, de bescherming van artikel 3 van het EVRM optreedt wanneer de verzoekende partij aantoont dat er ernstige en bewezen motieven bestaan om het bestaan van de praktijk in kwestie aan te nemen en om aan te nemen dat zij tot de bedoelde groep behoort (zie: EHRM 28 februari 2008, *Saadi/Italië*, § 132). In dergelijke omstandigheden eist het EHRM niet dat de verzoekende partij het bestaan aantoont van andere bijzondere kenmerken die haar persoonlijk zouden onderscheiden, indien dat de door artikel 3 van het EVRM geboden bescherming illusoir zou maken. Dit zal worden bepaald in het licht van het relaas van de verzoekende partij en van de beschikbare informatie over het land van bestemming wat de groep in kwestie betreft (zie: EHRM 4 december 2008, *Y./Rusland*, § 80; EHRM 23 mei 2007, *Salah Sheekh/Nederland*, § 148).

In het tweede middel benadrukt de verzoeker dat artikel 3 van het EVRM een absoluut karakter heeft. De verzoeker hekelt dat in de bestreden beslissing met geen woord wordt gerept over de situatie van Romazigeuners in Kosovo of Servië. De verzoeker meent dat een uitwijzing naar Kosovo of Servië strijdig zou zijn met artikel 3 van het EVRM, gelet op zijn Roma-origine, hij zou er het slachtoffer worden van vernederende behandelingen. Hij verwijst in het algemeen naar een bezoek van de kinderrechtencommissaris in Servië waaruit blijkt dat Roma in Servië in extreme armoede leven, geïsoleerd van de rest van de maatschappij en zij regelmatig het doelwit zijn van racistische aanslagen. Daarnaast verwijst de verzoeker naar een passage uit de 'COI Focus Servië algemene situatie van 14 augustus 2018' van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen waaruit blijkt dat discriminatie en maatschappelijk geweld tegen Roma behoren tot de ernstigste mensenrechtenproblemen in Servië. Daarnaast verwijst de verzoeker naar een ongedateerd artikel van Amnesty International waarin zij aangeven dat zolang de Kosovaarse autoriteiten er niet in slagen om de mensenrechten van Roma te garanderen de lidstaten van de Europese Unie hen internationale

bescherming moet bieden. De verzoeker laat ook gelden dat zijn broer K.A. niet voor niets de vluchtelingenstatus in België bekwaam.

In de bestreden beslissing wordt in dit verband als volgt gemotiveerd:

“Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u zou worden blootgesteld aan een reëel risico op onmenselijke behandeling in strijd met het artikel 3 van het EVRM bij een verwijdering naar uw land van herkomst. U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheidstoestand of m.b.t de gezondheidstoestand van één van uw familieleden die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden.”

Waar de verzoeker wijst op het feit dat aan zijn broer, K. A., de vluchtelingenstatus werd toegekend, merkt de Raad op dat deze beschermingsstatus strikt persoonlijk is en wordt toegekend aan de vreemdeling die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren (cf. artikel 48/3, §1, van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967). Het blijkt en het staat buiten betwisting dat de verzoeker zelf geen vluchtelingenstatus verkreeg. Voorts beperkt hij zich tot de bijzonder vage bewering dat aan zijn broer niet voor niets de vluchtelingenstatus werd toegekend, zonder dat hij op enige wijze verduidelijkt op welke gronden dit precies geschiedde. Op deze wijze maakt de verzoeker dan ook geheel niet concreet aannemelijk dat hijzelf in zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling.

De verzoeker toont met zijn betoog geen persoonlijk, ernstig en reëel risico aan op een schending van artikel 3 van het EVRM, maar wijst op een algemene situatie, de discriminatie van en het geweld tegen Roma in Servië en in Kosovo. De Raad wijst er evenwel op dat de verzoeker in voetnoot wel verwijst naar een aantal stukken, maar dat hij deze stukken niet bij het verzoekschrift heeft gevoegd en dat de verzoeker ook nalaat om de specifieke weblink te vermelden die toegang tot deze informatie zou bieden. Er werd bijgevolg geen enkel begin van bewijs voorgelegd waaruit kan blijken dat in Servië en Kosovo Roma thans systematisch worden blootgesteld aan een praktijk van slechte behandelingen. Rapporten inzake Kosovo en de blote affirmaties omtrent de situatie van Roma in Servië en Kosovo, vormt geen begin van bewijs om vast te stellen dat *in casu* artikel 3 van het EVRM wordt geschonden. De verzoeker laat dus na om de problematische situatie van Roma in Servië en Kosovo verder *in concreto* uiteen te zetten, hiervan enig begin van bewijs voor te leggen of enigszins concreet te maken dat hij daardoor bij een uitwijzing het risico loopt op een schending van artikel 3 van het EVRM.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat de verzoeker blijkens het administratief dossier wel degelijk werd gehoord bij de totstandkoming van de thans betreden beslissing. Aan de verzoeker werd uitdrukkelijk gevraagd om zijn standpunt kenbaar te maken ten aanzien van zowel de mogelijke beëindiging van het recht op verblijf als de mogelijke afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod. De verzoeker heeft van deze vraag kennis genomen op 24 augustus 2020 en hij betwist de volgende vaststellingen in de bestreden akte op geen enkele wijze:

“In de vragenlijst ingevuld op 10.09.2020, verklaarde u staatloos te zijn; dat uw taal Nederlands is; dat u Nederlands kan lezen en/of schrijven; dat u sinds april 1999 in België bent; dat u een geen andere documenten heeft dan uw verblijfskaart voor België geldig voor 5 jaar; dat u voor u in de gevangenis belandde woonachtig was in de (...) samen met uw ouders K. I. (...) (...) 1974) en A. S. (...) (...) 1974), 2 broers K. E. (...) (...) 2001) en K. A. (...) (...) 2004) en uw neefje K. I. (...) (...) 2013), kind van uw broer N. (...) (zie gezinssamenstelling d.d. 25.08.2020) ; dat u een duurzame relatie heeft met S. J. (...) (...) 1999) die op hetzelfde adres woont; dat u familie heeft in België (zie verder fotokopies van identiteitsdocumenten); dat u in België een minderjarige kind heeft nl S. N. (...) (...) 2019); dat u niet gehuwd bent of een duurzame relatie heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u geen familie meer heeft in het land van herkomst of in een ander land dan België; dat u geen minderjarige kinderen heeft in het land van herkomst of in een ander land dan België; dat u scholing gehad heeft in België nl kleuterschool, lager en middelbare school en deeltijds onderwijs, u bezit een certificaat 'Lassen'; dat u via interim gewerkt heeft en vast werk heeft gehad in België; dat u

niet gewerkt heeft in een ander land dan België; dat u nooit opgesloten of veroordeeld werd in een ander land dan België; dat u niet kan terugkeren naar uw land omdat : "Mijn gezinsleven speelt zich af in België. Ik woon samen met vader, moeder, 5 broers, vriendin en zoon in België. Wij zijn hier sinds 1999, mijn geboorteland. Ik ben maar 2 maanden na mijn geboorte in mijn geboorteland geweest. Ik spreek de taal niet, ik ken er niemand, ik heb er geen familie of kennissen. Ik heb recht op een gezinsleven in België. Mijn leven heb ik hier opgebouwd." Volgende documenten werden toegevoegd aan de vragenlijst ; Een "Schoolbewijs" voor het schooljaar 2014-2015 in het buitengewoon secundair onderwijs te B. (...), afdeling hoeklasser d.d. 19.03.2015, een 'Attest verworven competenties' d.d. 30.06.2015 van het Centrum deeltijds beroepsonderwijs (LOOA VZW) als aluminiumschrijnwerker tewerkgesteld op de technische dienst van de gemeente H. (...) en een bijlage i.v.m. werkattitude voor het schooljaar 2014-2015, een "Attest verworven competenties" d.d. 30.06.2016 van het Centrum deeltijds beroepsonderwijs (LOOA VZW) als werkplaatsschrijnwerker als tewerkgesteld op de technische dienst van de gemeente H. (...) en een bijlage i.v.m. competenties en werkattitude voor het schooljaar 2015-2016, een 'Certificaat Lasser MIG/MAG' d.d. 30.06.2017 van het Centrum deeltijds beroepsonderwijs te B. (...), een "Getuigschrift van de tweede graad van het secundair onderwijs" voor het schooljaar 2016- 2017, een "Attest verworven competenties" d.d. 30.06.2016 van het Centrum deeltijds beroepsonderwijs als mig/mag plaatlas, een "Deelcertificaat mig/mag hoeknaadlas" d.d. 21.03.2016 van het Centrum deeltijds beroepsonderwijs, een "Attest van schoolbezoek" d.d. 03.09.2020 voor de periode 01.09.2002 t.e.m. 08.01.2006 van VBS 't Spoor te Antwerpen, een 'Schoolattest d.d.10.09.2020 van het Spectrumcollege Centrum leren en Werken voor de periode 01.09.2017 t.e.m. 02.02.2018, een "Attest" d.d. 03.09.2020 van het buitengewoon secundair onderwijs voor de periode 01.09.2012 t.e.m.19.03.2015, een "Attest van regelmatige lesbijwoning" d.d. 30.06.2012 van de gemeentelijke lagere school voor buitengewoon onderwijs te Antwerpen voor de periode 01.09.2010 tem 30.06.2012, een fotokopie van de verblijfskaart K. I. (...) en S. N. (...), een attest 'Samenstelling van gezin op 25.08.2020' van de gemeente Leopoldsburg, een "Attest" d.d. 29.10.2015 en de vertaling ervan in het Nederlands (u bent niet ingeschreven in de akten van de dienst burgerlijke stand van de gemeente O. (...)), een fotokopie van uw verblijfskaart, een Nederlandstalig document (Attest) d.d. 04.11.2015, vertaald uit het Servisch (een Attest van de Republiek Servië met vermelding dat uw geboorte niet geregistreerd werd), een fotokopie van de verblijfskaart van K. I. (...) en S. J. (...), een fotokopie van de Belgische identiteitskaart van A. S. (...), K. A. (...), K. E. (...), K. A. (...), K. A. (...), K. E. (...), een "Akte van geboorte" van S. N. (...)."

Met het algemene betoog wordt niet aangetoond dat de gemachtigde ten onrechte geen elementen heeft weerhouden waaruit blijkt dat de verzoeker zou worden blootgesteld aan een reëel risico op onmenselijke behandeling, in strijd met artikel 3 van het EVRM bij een verwijdering naar zijn land van herkomst.

Gelet op hetgeen voorafgaat dient te worden vastgesteld dat de verzoeker geen schending van artikel 3 van het EVRM heeft aangetoond.

Het tweede middel is ongegrond.

2.3. In een derde en laatste middel voert de verzoeker de schending aan van het motiveringsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel. In de uiteenzetting van het middel wordt gewezen op een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

2.3.1. Het derde middel wordt als volgt onderbouwd:

"Aangezien er een schending is van de motiveringsplicht, meer bepaald van de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede het artikel 62 van de wet van 15 december 1980. Daarnaast is er schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Dat verzoeker via huidig middel de schending van de materiële motiveringsplicht inroept.

Aangezien de eerste bestreden beslissing de artikelen 62 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 schendt ingevolge de manifest ontoereikende motivering in feite en in rechte.

Artikel 62 van de Vreemdelingenwet schrijft voor dat de administratieve beslissingen met redenen dienen omkleed te zijn.

Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 schrijft voor dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten gronde liggen moet vermelden, bovendien moet de motivering afdoende zijn.

Dat gelet op de geschetste feitelijke en procedurele omstandigheden de bestreden beslissing onvoldoende werd gemotiveerd.

Dat verzoeker integraal verwijst naar hetgeen uiteen werd gezet onder I. FEITEN EN VOORGAANDEN en de inhoud hiervan onder dit middel als hernomen dient te worden beschouwd.

2.

Dienst Vreemdelingenzaken maakt een einde aan het verblijf, gekoppeld aan een bevel om het grondgebied te verlaten en een inreisverbod.

In de bestreden beslissing valt nergens te lezen naar waar verzoeker zich dan dient te begeven. Impliciet verwijst men naar Servië, door aan te nemen dat verzoeker toch een Servisch paspoort zou kunnen verkrijgen. Anderzijds stelt men dat verzoeker toch ook nog noties zal hebben van zijn moedertaal (!) of mogelijks van het Servisch. Wat dan deze moedertaal is, daar heeft verzoeker het raden naar, nu hij sinds hij twee maanden oud is in België verblijft en zijn moedertaal dus uiteraard het Nederlands is.

Bovendien wordt er op geen enkele wijze in de motivering rekening gehouden met de situatie van Roma zigeuners in Servië of Kosovo. De motivering daaromtrent is afwezig.

3.

De door verzoeker ingeroepen zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (R.v.St., nr. 107.624, 11 juni 2002; zie Arrest RW nr. 15.753 van 10 september 2008 in de zaak RvV XII).

Aangezien het zorgvuldigheidsbeginsel aan de overheid de verplichting oplegt haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; zie arrest RW nr. 21.834 van 23 januari 2010 in de zaak RvV X / II).

De Belgische overheid heeft nagelaten zich te informeren over alle relevante elementen. Het enige zij stelt is dat verzoeker het land maar moet verlaten, maar over waar hij zich dan moet gaan vestigen blijft onduidelijkheid troef. De meeste gezinsleden van verzoeker hebben inmiddels de Belgische nationaliteit. Verzoeker is in hart en nieren eveneens Belg, hij woont hier al heel zijn leven.

De Belgische overheid verliest eveneens uit het oog dat de partner van verzoeker een verblijfsrecht heeft in België en dat dit niet impliceert dat zij zich zo maar elders zal kunnen vestigen. Haar nationaliteit is bovendien nog niet definitief bewezen. Daarover zegt de bestreden beslissing helemaal niets.

Aangezien in casu op basis van de bestreden beslissing de overheid kennelijk haar discretionaire bevoegdheid heeft overschreden. Dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk is en derhalve tevens het redelijkheidsbeginsel schendt.

Uit de samenlezing van hetgeen voorafgaat, dient men te concluderen dat de overheid overhaast, onnodig en ondoordacht is tewerk gegaan.

4.

Een schending van het motiveringsbeginsel, redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel ligt hier voor."

2.3.2.1. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in artikel 62, §2, van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, verplicht de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de bestreden beslissing ten gronde liggen en dit op afdoende wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze

draagkrachtig moet zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De belangrijkste bestaansreden van deze uitdrukkelijk motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan, of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar beslissing is gekomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (cf. RvS 30 oktober 2014, nr. 228.963; RvS 17 december 2014, nr. 229.582).

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing duidelijk de determinerende motieven, zowel in rechte als in feite, worden aangegeven op grond waarvan deze beslissing is genomen. Er wordt, met verwijzing naar de artikelen 22, § 1, 3°; 7, eerste lid, 3°; 74/14, § 3, 3° en 74/11, § 1, vierde lid, van de Vreemdelingenwet, immers uiteengezet dat verzoekers recht op verblijf wordt beëindigd, dat hem het bevel om het grondgebied te verlaten en een inreisverbod van tien jaar wordt gegeven om ernstige redenen van openbare orde. Hierbij wordt door de staatssecretaris verwezen naar de ernstige strafbare feiten die de verzoeker pleegde en het recidivegevaar. De staatssecretaris heeft op zeer uitvoerig gemotiveerde wijze uiteengezet waarom hij meent dat de verzoeker een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving, dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die een beëindiging van zijn verblijf in België rechtvaardigen en zelfs vereisen en waarom het feit dat verzoekers kind, partner, ouders en broers in België verblijven geen beletsel vormt om de bestreden beslissing te nemen. Deze motivering is pertinent en draagkrachtig. Ze laat de verzoeker toe om zijn rechtsmiddelen met kennis van zaken aan te wenden.

De verzoeker voert aan dat in de bestreden beslissing nergens valt te lezen naar waar hij zich dient te begeven. De verzoeker stelt vast dat enerzijds impliciet wordt verwezen naar Servië doordat wordt aangenomen dat hij een Servisch paspoort zou kunnen verkrijgen, anderzijds stelt men dat de verzoeker toch ook noties zou hebben van zijn moedertaal of mogelijks van het Servisch. De verzoeker stelt zich dan de vraag welke taal de staatssecretaris onder 'moedertaal' verstaat, nu hij sinds de leeftijd van twee maanden in België verblijft en zijn moedertaal dus uiteraard het Nederlands is.

De bestreden beslissing vermeldt bovenaan dat de verzoeker de Kosovaarse nationaliteit heeft, zodat kan worden aangenomen dat de staatssecretaris meent dat de verzoeker zich naar Kosovo kan begeven. Daarnaast wijst de staatssecretaris erop dat in het verleden de beide ouders van de verzoeker en twee broers een Servisch paspoort hebben voorgelegd en de verzoeker niet aantoont dat hij geen Servisch paspoort zou kunnen verkrijgen. De bevelscomponent van de bestreden akte vermeldt voorts duidelijk dat de verzoeker wordt *"bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen"*. Hieruit blijkt afdoende dat de staatssecretaris voor ogen heeft dat de verzoeker zich naar Servië kan begeven indien alsnog zou blijken dat hij niet naar Kosovo kan terugkeren.

Voorts blijkt uit de geboden motieven wel degelijk welke taal de verweerder bedoelt met *"de moedertaal"* van de verzoeker. Immers wordt gesteld: *"Uit het administratief dossier van uw ouders blijkt dat zij beiden Romani spreken en dat minstens uw vader daarnaast ook Servisch spreekt. Het is niet onredelijk aan te nemen dat u naast het Nederlands ook nog noties heeft van uw moedertaal en mogelijks ook van het Servisch. Indien dat niet het geval zou zijn, kan u uw tijd in de gevangenis aanwenden om de taal aan te leren."* Op basis van deze vermeldingen is het zonder meer duidelijk dat het Romani wordt bedoeld.

De verzoeker betoogt dat in de bestreden beslissing op geen enkele wijze rekening wordt gehouden met de situatie van Roma-zigeuners in Servië of Kosovo en hieromtrent elke motivering ontbreekt.

In de bestreden beslissing wordt als volgt gemotiveerd:

"Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u zou worden blootgesteld aan een reëel risico op onmenselijke behandeling in strijd met het artikel 3 van het EVRM bij een verwijdering naar uw land van herkomst"

De verzoeker betwist niet dat hij geen stukken heeft voorgelegd waaruit zou kunnen blijken dat hij zou worden blootgesteld aan een reëel risico op een onmenselijke behandeling in strijd met artikel 3 van het

EVRM. Het stond de verzoeker vrij om informatie in dit verband aan de verweerder over te maken in het kader van de uitoefening van zijn hoorrecht. In dit verband wordt er tevens op gewezen dat het zorgvuldigheidsbeginsel weliswaar inhoudt dat een bestuur zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen, doch de zorgvuldigheidsverplichting die rust op de bestuursoverheid, geldt ook ten aanzien van de rechtsonderhorige of, in het kader van een wederkerig bestuursrecht, de burger (RvS 28 april 2008, nr. 182.450). Het komt de verzoeker aldus evenzeer toe om zelf de nodige zorgvuldigheid aan de dag te leggen bij het uitoefenen van zijn hoorrecht. In dit kader kan voorts nog worden verwezen naar hetgeen hieromtrent werd uiteengezet bij de bespreking van het tweede middel. De verzoeker kan het de verweerder dan ook niet verwijten niet specifiek te hebben gemotiveerd omtrent de situatie van de Roma in Kosovo of in Servië.

De verzoeker betoogt dat de Belgische overheid heeft nagelaten om zich te informeren over alle relevante elementen. De verzoeker hekelt dat wordt gesteld dat hij het land moet verlaten, maar over waar hij zich dan moet gaan vestigen de onduidelijkheid blijft. De verzoeker betoogt dat de meeste van zijn gezinsleden de Belgische nationaliteit hebben, hij zich ook 'Belg' voelt en hij hier al zijn hele leven woont. Volgens de verzoeker verliest de verweerder uit het oog dat de partner van de verzoeker een verblijfsrecht heeft in België en dat dit niet impliceert dat zij zich zo maar elders zal kunnen vestigen. De verzoeker hekelt dat de bestreden beslissing helemaal niets zegt over het gegeven dat haar nationaliteit nog niet definitief is bewezen.

Uit eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de staatssecretaris wel degelijk overweegt dat de nationaliteit van de partner van de verzoeker onbepaald is. Voor het overige kan hieromtrent worden verwezen naar de bespreking van het eerste middel.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat de verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. De verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht. Uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat de verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt.

Een schending van het motiveringsbeginsel of van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel blijkt evenmin.

Wat de aangevoerde schending van het redelijkheidbeginsel betreft, merkt de Raad op dat de verzoeker zich ter zake beperkt tot de blote bewering dat *"in casu op basis van de bestreden beslissing de overheid kennelijk haar discretionaire bevoegdheid heeft overschreden. Dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk is en derhalve tevens het redelijkheidsbeginsel schendt."* De hieraan voorafgaande uiteenzettingen van de verzoeker betreffen echter enkel de aangevoerde schending van het motiveringsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel. De verzoeker maakt derhalve niet concreet aannemelijk dat de bestreden beslissing, gelet op de zeer uitvoerige motieven die eraan ten grondslag liggen, op kennelijk onredelijke wijze tot stand kwam.

Een schending van het redelijkheidsbeginsel is bijgevolg evenmin aangetoond.

Tot slot dient erop te worden gewezen dat de in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62, §2, van de Vreemdelingenwet vervatte motiveringsvereiste, in tegenstelling tot hetgeen de verzoeker voorhoudt, geen materiële, doch enkel een formele motiveringsplicht betreft. De verzoeker licht voor het overige niet toe hoe de bestreden beslissing de materiële motiveringsplicht zou schenden, zodat het middel op dit punt niet ontvankelijk is.

Het derde middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het

koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juli tweeduizend eenentwintig door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE